

«Αντιρατσιστικό»
νομοσχέδιο

Υποκρισία και
κατασταλτικές
πονηριές

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Από Πεκίνο
έρχεσαι Αθήνα
μόνο μέσω
Βερολίνου

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Σκάνδαλο αλογίσου
κρέοπτος

Επιβεβαιώνει
έμμεσα τις
καταγγελίες μας
το Γενικό Χημείο

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Ανακλήθηκε για
τρίτη φορά η
οικοδομική άδεια
για τις βίλες του
Πόρτο Καρράς

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Γιατί ο γενικός
γραμματέας του
ΥΠΕΚΑ Σ.
Αλεξιάδης δεν
υπογράφει την
εγκύκλιο που
προστατεύει τις
χορτολιβαδικές
εκτάσεις από τους
καταπατητές;

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Εξετάσεις
Ενα καρκίνωμα
στο σώμα του
σχολείου

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Εναλλακτικές
προτάσεις ή
απλώς νέος
ρεφορμισμός;

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Η ηττοπάθεια είναι
στρατηγική νίκη
του ταξικού αντίπαλου

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, ανθρώπινα δικαιώματα, ημέρα Αφρικής, ημέρα πάρκων, Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1942: Ο Αρρης Βελουχιώτης βγαίνει στο βουνό με δεκαπέντε άντρες και συγκροτεί την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ 25/5/1966: Αρχή πολιτιστικής επανάστασης, ανάρτηση πρώτης εφημερίδας τούχου («Ντατζεμπά») στο πανεπιστήμιο Πεκίνου 25/5/1973: Ανταρσία κατά δικτατορίας στο αντιπολιτικό «Βέλοφ», 36 ώρα από την Κύπρο πολιτικό άσυλο στην Ιταλία 25/5/1976: Συγκρούσεις αυτονομίας-διαδηλωτών, αύρα ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο (Αιδίου) και σκοτώνει τη μικροπαλήτρια Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1981: Βόμβα σε αυτοκίνητο αμερικανίδας υπαλλήλου (ΕΛΑ) 25/5/1989: Βόμβες σε υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ) 26/5/1986: Εγκαίνια δεύτη Dow Jones 26/5/1975: Πρώτα σκυλιά στην ελληνική αστυνομία για ανήγειρη ναρκωτικών 26/5/1976: Επεισόδια στην Αθήνα, ένας νεκρός, 75 τραυματίες, συλλήψεις 26/5/1976: Επεισόδια στη Ρόδο μεταξύ διαδηλωτών-αστυνομίας 27/5: Νιγηρία: Ημέρα παιδιών, Νικαράγουα: Ημέρα στρατού 27/5/1963: Θάνατος Γρηγόρη Λαμπράκη 27/5/2005: Εκρηκτής μηχανισμός (ΛΕΔ) στα γραφεία κατασκευαστικής «ΑΒΑΞ» (Αθήνα) 28/5/1941: Ιδρυση «Εργαστήρις Αλληλεγγύης» από κομμουνιστές που επέστρεψαν από Φολέγανδρο 28/5/1961: Ιδρυση Διεθνούς Αμνηστίας (Λονδίνο) 28/5/1974: Βόμβα φασιστών σε αντιφασιστική πορεία στη Μπρέσια, έξι νεκροί, 94 τραυματίες (Ιταλία) 28/5/1979: Υπογραφή ένταξης Ελλάδας στην EOK 28/5/1988: Εκτέλεση στρατιωτικού ακόλουθου πρεσβείας ΗΠΑ Γουιλιαμ Νορντίν (17N) 28/5/1997: Εκτέλεση εφοπλιστή Κωστή Περαπούκου (17N) 29/5: Ημέρα κυανόκρανων 29/5/1924: Ιδρυση ΑΕΚ 29/5/1945: Επιτροφή Νίκου Ζαχαρίδη στην Ελλάδα, ανάληψη ηγεσίας ΚΚΕ 30/5/1914: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 30/5/1941: Μανώλης Γλέζος και Απόστολος Σάντας κατεβάζουν τη γερμανική σημαία από την Ακρόπολη 30/5/1951: Καταστολή κινήματος ΙΔΕΑ 30/5/1971: Σύλληψη οκτώ στελεχών ΚΚΕ 30/5/1977: Σύλληψη ανθυπιλαρχού Γ. Διαμαντή για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπαλέο με βουλγαρικά βιβλία στην Ασκληπιού (καταδικάστηκε σε πενταετή φυλακισμό) 30/5/2006: Ο «Επαναστατικός Αγώνας» πυροδοτεί εκρηκτικό μηχανισμό κοντά στο σπίτι του υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, ισλαμική πρωτοχρονία, Σιμπάμπου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1979) 31/5/1866: Ιδρυση Ku Klux Klan (Tennessee) 31/5/1905: Δολοφονία πρωθυπουργού Θεόδωρου Δηλιγιάνη 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρεωτικό κούρεμα με φιλή των μαθητών και κορδελιά μαθητριών 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο που πρόβαλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπέ» (Θεσσαλονίκη) 31/5/1979: Βόμβες σε λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ 31/5/1991: Δύο ρουκέτες στη ζυθοποιία Λέβενμπροϊ (17N).

● Το ανέκδοτο των ημερών ●●● Ο Σαμαράς ανέλαβε να στηρίξει τα κινεζικά συμφέροντα, στη διάρκεια της ελληνικής προεδρίας στην ΕΕ ●●● Ευτυχώς που ακούσαμε το ανέκδοτο και δυμηδήκαμε ότι τυπικά υπάρχει ακόμη ο δεσμός της προεδρίας ●●● Θυμηδήκαμε ότι στην Κύπρο επιβλήθηκε το Μνημόνιο στη διάρκεια της προεδρίας της ●●● Η φτώχεια φέρνει γκρίνια, αλλά η περί τον Τσίπρα ομάδα δεν το πίρε υπόψη της ●●● Ετοι, κατέγραψε μια πρώτη ήπτα στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία πήγε να περάσει απόφαση για διάλυση των συνιστώσων ●●● Αν ο ΣΥΡΙΖΑ έπλεε πλησίστοις προς την εξουσία, κανένας δε θα μιλούσε ●●● Με τη δημοσκοπική καθήλωση, όμως, ο Τσίπρας δεν μπορεί να γίνει μονοκράτορας ●●● «Έχω ιστορικό καθήκον να εγγυηθώ την κυβερνητική σταθερότητα και την προοπτική της κυβερνησης συνασπισμού στην Ελλάδα», δήλωσε στην Ουάσιγκτον ο Μπένι ●●● Βαγγέλη, να πας να το κοιτάξεις αυτό ●●● Ενας άλλος που εμφάνιζε τα ίδια συμπτώματα κατάντησε να παριστάνει τον Μέγα Ναπολέ-

οντα στο Δαφνί ●●● Πίκρα, μεγάλη πίκρα ο πρόεδρος πρώην Χεριχέρης ●●● Δεν επιστρέφει στη ΝΔ, επίει, αλλά είναι ανοιχτός σε... συνεργασία μεταξύ των δύο κομμάτων ●●● Κι η μιλωνού τον άντρα της με τους πραματευτάδες ●●● Φαίνεται πως ο Σαμαράς του ζητάει πολύ γλυψμό, χωρίς να του υπόσχεται τίποτα ●●● Κι επειδή εκλογές δεν μύρισαν ακόμα, ο πρόεδρος πρώην Χεριχέρης θεωρεί ότι έχει ακόμη περιδώρια ●●● Κάποιοι ΣΥΡΙΖΑίοι κεντροεπίτροποι κατηγορούσαν τον Τσίπρα στα πηγαδάκια, ότι σηκώδηκε και έφυγε από τη χώρα ενώ θριακόταν

οι κόσμο ●●● «Επεισ η τηλεφωνική γραμμή», όταν ρωτήθηκε ο ναζί Ηλιόπουλος για τη «διαμονή» του σε πεντάστερο ξενοδοχείο της Μαγνησίας, με δαπάνες της Βουλής ●●● Και «δεν άνοιγε» με τίποτα ●●● Ισως γιατί θα ρωτιόταν μετά για τις μέρες που ήταν στη Βουλή και ταυτόχρονα εμφανίζοταν να διαμένει στο ξενοδοχείο της Μαγνησίας ●●● Πρέπει να ρίξει χρήμα στις ελληνικές φυλάδες ο σύζυγος της κυρίας, για να δει θετικά σχόλια για το πόνημά της ●●● Οταν μπινελικώνεις όλο το πολιτικό σύστημα, πρέπει να πληρώσεις για να κάνεις δουλειά ●●● Άλλις, δια βλέπεις δίπλα από τη δική σου χολή να δημοσιεύονται οι απαντήσεις εκείνων που μπινελικώνεις ●●● Γρηγορείτε, αδέρφια ΑΕΚ-Τζήδες ●●● Το ρωσόδουλο μπλοκ μάς παίρνει την ομάδα, για να αρπάξει και το πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης ●●● Τεράστια η ανάλυση της ΟΑΚΚΕ, προσφέρεται για τις καυτές μέρες του καλοκαιριού ●●● (Αντί μπίρας που κοστίζει) ●

◆ Ο Γ. Παπαχρήστου των «Νέων» είναι παπογαλάκι που δε διστάζει να μετατραπεί σε κοινό προβοκάτορα όταν πάρει σχετική εντολή. Επειδή, όμως, από τον ΣΥΡΙΖΑ τα περιμένουμε όλα και επειδή είδαμε ότι δεν υπήρξε αντίδραση στο δημοσίευμα, ρωτάμε: Έχει κάποια βάση αυτό που έγραψε ο Παπαχρήστου, ότι ο περιβόλτος Φώτης Παπαγεωργίου, ασφαλίτης πρώτα της Αντιτρομοκρατικής και μετά της ΚΥΠ, έχει προσχωρήσει στον ΣΥΡΙΖΑ και συνεργάζεται με την ηγετική του ομάδα;

◆ «Με δεδομένη την τραγελαφική δραστηριότητα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, η Συμμαχία (σ.σ. η Προσδευτική Συμμαχία που πρωθυπουργός ο γερμανοί σοσιαλδημοκράτες) μπορεί υπό προϋποθέσεις να είναι η απόντηση της σοσιαλδημοκρατίας στους «νεκροθάφτες» της». Τάδε έφη Γ. Σιακαντάρης, επιστημονικός διευθυντής του ΙΣΤΑΜΕ. Γιωργάκη, κατάλαβες τι φίδια ζέσταινες στον κόρφο σου;

◆ «Και όσον αφορά τον κύριο Αδόλφο Χίτλερ, είμαι πε-

πεισμένος ότι έχει τη στόφα των ανθρώπων που γίνονται θρύλοι». Αυτά έγραφε στο ημερολόγιο του (μεταξύ άλλων θαυμαστικών για το γερμανικό ναζισμό και τον ιταλικό φασισμό) ο εικοσάχρονος τότε Τζον Κένεντι το 1937, στη διάρκεια ταξιδιού που έκανε στην Ευρώπη. Γιατί να μας παραξενεύει; Ο νεαρός Κένεντι δεν ήταν παρά ένα κωλόπαιδο της αμερικανικής μπουρζουαζίας, γόνος μιας βαθύπλουτης οικογένειας, που τον ετοιμάζει για πολιτική καριέρα. Δεν δυσκολεύτηκε, λοιπόν, ν' αναγνωρίσει στο ναζισμό και το φασισμό την κοινή μήτρα με το αμερικανικό πολιτικό σύστημα, τον καπιταλισμό.

◆ Πίνει κάτι ο κυρ-Φώτης ή απλά ακολουθεί το γνωστό δόγμα «πες, πες, κάτι θα μείνει»; Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε την αναφορά του σε νέα συμφωνία με τους δανειστές το 2014, που «θα μείωσει δραστικά το χρέος και τις επιβαρύνσεις του, θα ενισχύσει την αναπτυξιακή διαδικασία και θα δώσει νέες δυνατότητες για άσκηση εκτεταμένης κοινωνικής πολιτικής και αποκατάσταση των αδικιών αυτής της πολύχρονης προσπάθειας»;

◆ Ο Παππάς καμαρώνει για τα νεανικά γραπτά του, στα οποία εξυμνούσε τον Χίτλερ. Ο Ηλιόπουλος έχει χτυπήσει ταυτό το ναζιστικό «Ζιγκ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

δεν μας κάνουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν

έπεισε από τον ουρανό αλλά δημιουργήθηκε από τις συνιστώσες. Δεν μπορείς να διαλύεις κάτι με το οποίο πορεύτηκες μέχρι τώρα.

Γιάννης Θεωνάς

Η υποπλέμενη επιπτοροφή του Καρατζαφέρη στη ΝΔ έχει γίνει πρώτο θέμα στα καφενεία της χώρας. Αυτό καταδεικνύει ότι είναι χρήσιμος και δημοφιλής. Και χαίρομαι γιατί αυτοί που με είχαν απομονώσει έπεισαν στην ποιγίδα που είχαν στήσει. Πέρυσι νεκρός, φέτος γαμπρός.

Γιώργος Καρατζαφέρης

Το (αντιραπτιστικό) νομοσχέδιο είναι ακραία αντίδραση σε μια

ακραία κατάσταση. Είναι επίσης η πρώτη οργανωμένη αντίδραση των αστικών δημοκρατικών κομμάτων απέναντι στην Ακρα Δεξιά - και όχι μόνο.

Δ. Μητρόπουλος (Νέα)

Ο τρόπος που διασώθηκαν οι τράπεζες της Κύπρου θα αποτέλεσε το μοντέλο του μελλοντος για ανάλογες πε

Για το πάπλωμα ο καυγάς

Οκαυγάς στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ δεν έγινε ούτε για όσα είπε ο Τσίπρας στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, ούτε για τις υποσχέσεις που είχε δώσει στο κλειστό γεύμα με εκλεκτούς μεγαλοκαπιταλιστές στη «Μεγάλη Βρετανία», ούτε για τη στάση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στην απεργία των καθηγητών. Ολ' αυτά θεωρήθηκαν, προφανώς, ήσονος σημασίας. Μείζονος σημασίας ήταν η τύχη των συνιστώσων, ο τρόπος εκλογής στο συνέδριο (με ενιαία ή χωριστές λίστες), ο τρόπος εκλογής του προέδρου (από το συνέδριο ή από την ΚΕ). Δεν πρόκειται για σημείο των καιρών, αλλά για μια ακόμη επιβεβαίωση της φύσης του ΣΥΡΙΖΑ (στην ολότητά του) ως ενός αστικού κόμματος εξουσίας, στο εσωτερικό του οποίου διεξάγεται καυγάς για το πάπλωμα, δηλαδή για την εσωκομματική εξουσία.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ πήγαινε καλά στις δημοσκοπήσεις, αν έδειχνε ότι ξεπερνά τη ΝΔ, τότε κανένας δε θα μπορούσε να κουνηθεί στον Τσίπρα και την κλίκα που τον περιβάλλει. Οπως δεν μπορούσε να τους κουνηθεί κανένας μετά τις εκλογές, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ εκτινόγχτηκε στο 27% και αυτή η κλίκα διακήρυξε κομπορημονώντας ότι πρόκειται για δικό της κατόρθωμα. Ήταν τό-

τε που ο Τσίπρας και η παρέα του προπάθησαν να βάλουν στη μπάντα κάθε αντίθετη εσωκομματική φωνή, κάνοντας λόγο για το ενάμιση εκατομμύριο των ψηφοφόρων, τους οποίους αντιταρέθεταν στα οργανωμένα μέλη, τις συνιστώσες και τις τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Ομως, το σχέδιο δεν τους βγήκε. Πήγαν να κάνουν μεγάλες ανοιχτές συγκεντρώσεις, στις οποίες θα αποθεωνόταν ο Τσίπρας, όταν όμως είδαν ότι δεν μαζεύονταν ούτε μερικές εκατοντάδες, παρά την προσπάθεια, για να μην τους γίνει μπούμερανγκ. Αναγκαστικά, το σχέδιο μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα, χωρίς τις συνιστώσες, θα περνούσε μέσα από τις υπάρχουσες οργανωτικές δομές, αφού κίνηση... αυτοοργάνωσης δεν πρόκειψε, παρά τη σχετική καμπάνια που έγινε μετά τις εκλογές.

Η εσωκομματική αντιπολίτευση αντισυγχεί με την προοπτική ενός ταχύτατου ξεφουσκώματος, έχοντας συνειδητοποιήσει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει μέλη, ούτε καν πιστούς οπαδούς, παρά μόνο ψηφοφόρους. Ξεφουσκώμα που το βλέπει να έρχεται ταχύτατα, στην περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ βρεθεί στην κυβέρνηση. Γι' αυτό και επιμένει να απορρίπτει μετά βθελυμίας κάθε ιδέα συγκυβέρνησης με Καμμέ-

νους και σία και μιλά για «κυβέρνηση της Αριστεράς». Μ' άλλα λόγια, ζητά να μείνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην αντιπολίτευση, δεδομένου ότι «κυβέρνηση της Αριστεράς» δεν προκύπτει. Αντίθετα, η περί τον Τσίπρα κλίκα θέλει πάση θυσία να κυβερνήσει και το μόνο που την ενδιαφέρει είναι η εκλογική πρωτιά. Θεωρεί ότι τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους στη συνέχεια.

Τους τελευταίους μήνες καταγράφηκαν γκάφες της ηγετικής ομάδας, κωλοτούμπες, δημοσκοπική στασιμότητα, βάλτωμα. Η αντιπολίτευση πρότεινε εσωκομματική ειρήνη, με αναβολή του συνέδριου, πλην όμως ο Τσίπρας θέλησαν να επιβάλουν ξεκαθάρισμα λογαριασμών εδώ και τώρα. Ο ίδιος ο Τσίπρας πέταξε το γάντι (με τη γνωστή συνέντευξή του στο κομματικό ραδιόφωνο), η αντιπολίτευση το σήκωσε, διεύρυνε τις τάξεις της με νέους συμμάχους (ο Γλέζος είναι το πο τρανταχτό όνομα) και τελικά ανάγκασε τους Τσίπραίους να βάλουν την ουρά στα σκέλια, παραπέμποντας όλα τα θέματα στο ίδιο το συνέδριο.

Η συνέχεια αναμένεται να προσφέρει νέα επεισόδια απέριου κόλλους, όμως όλ' αυτά δεν έχουν την παραμικρή κοινωνική σημασία. Σκέτη παραπολιτική είναι.

Αντίθετα από τον Βενιζέλο, που βρίσκεται σε απελπισία, ο Κουβέλης το παίζει ψύχραιμος, επειδή δεν αντιμετωπίζει εσωκομματικά προβλήματα (από τότε που έφυγαν οι «αριστεροί» έμεινε μόνος με τους πολύ δικούς του). Ξέρει όμως πολύ καλά πώς αν γίνουν εκλογές θα ψάχνει την ψήφο του. Γι' αυτό και πρωταρχικό του μέλημα είναι να παραμείνει όσο γίνεται περισσότερο η συγκυβέρνηση στην εξουσία. Άλλωστε, στους δικούς του εξασφαλίζει πρόσταση στον κρατικό μηχανισμό και με την «κουτάλα» τους κρατάει ενωμένους γύρω του.

Γι' αυτό και ο Κουβέλης συντονίζεται με το μέγαρο Μαξίμου στην προπαγάνδα για την... καλή πορεία της οικονομίας. «Οι θετικές παραδοχές της Κομισιόν για τη δημοσιονομική προσταμογή, σε συνδυασμό με την έγκριση της ευρωζώνης για την καταβολή δηλής δάσης ύψους 7,5 δισ. ευρώ, επιβεβαιώνουν ότι η χώρα αρχίζει να βρίσκεται σε σταθερή πορεία εξόδου από την κρίση», έλεγε στη Real News την περισσότερη Κυριακή, ενώ ξεπέρασε τον Στουρνάρα σε υπεροψία όταν κλήθηκε να απαντήσει στο ερώτημα για το νέο Μνημόνιο που θα υπάρξει μετά το νέο «κούρεμα»: «Δεν έχω σε ποιες ενδείξεις αναφέρεσθε ότι θα απαιτηθεί ένα νέο μνημόνιο. Εγώ δεν έχω τέτοιες ενδείξεις ούτε στοιχεία που να με οδηγούν στην παραδοχή ότι θα χρειασθεί νέο μνημόνιο! Λες και υπάρχει περίπτωση να γίνει νέο «κούρεμα» -μάλιστα δα-

νείων που βρίσκονται στα χέρια κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών- και αυτό να μη συνδευτεί από νέο Μνημόνιο, όπως έγινε με τα προηγούμενα «κουρέματα», τα οποία μάλιστα αφορούσαν τον διωτικό τομέα (PSI) ή την επαναγορά χρέους με νέο δάνειο. «Μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι αφού τώρα δίνουμε τη μάχη

■ Παρατρεχόμενος του Σαμαρά

Ο Βενιζέλος θα μπορούσε να χαρεί για το γεγονός ότι ο Λοβέρδος ψάχνεται εκτός κάθε δημοσιότητας (κάτω και από τον Ζώνη τον δίνουν τα γκάλοπτ), ο Ραγκούσης μονάχει στην Πάρο (χωρίς καν να μπορεί να φαντασιώθει τον Κίγκινάτο) και η Διαμαντοπούλου φιλάει κατουρημένες ποδιές για να την «παίξουν» ως σοβαρή πολιτική εφεδρεία. Πώς να χαρεί όμως ο πρόεδρος ενός πρώην κόμματος εξουσίας, το οποίο μετριέται σταθερά με μονοψήφια νούμερα, ενώ ο ίδιος έχει κατανήσει παρατρεχόμενος του Σαμαρά και έρμαιο στις ορέξεις του; Είναι χαρακτηριστικό ένα ανέκδοτο που κυκλοφορεί ανάμεσα στους διοικούς του Πασόκους: Μέχρι τώρα ήταν ο Βενιζέλος που έβαζε βέτο στον Σαμαρά, λέγοντάς του ότι θα ρίξει την κυβέρνηση. Τώρα είναι ο Σαμαράς που απαιτεί από τον Βενιζέλο πειθαρχία, απειλώντας τον ότι θα πάει σε εκλογές.

Τίποτα δεν του βγαίνει του Βενιζέλου και πλέον απομονώνεται ακόμα και από τους δικούς του, που βλέπουν ότι δεν μπορεί να τους ξεκολλήσει από το τέλμα και αρχίζουν και κάνουν δεύτερες σκέψεις. Του χρεώνουν γκάφα στην περίπτωση του καυγά που έκεινης με τον ΓΑΠ γύρω από την οικονομική διαχείριση του ΠΑΣΟΚ. Τον κατηγορούν ότι αισθάνεται ανασφάλεια και γ' αυτό έκανε τις διαρροές, με αποτέλεσμα να χάσει το ΠΑΣΟΚ και όχι ο ΓΑΠ που είναι έτοις κι αλλώς χαμένος. Τον κατηγορούν ότι δεν κατάφερε να επιβάλει στον Σαμαρά τον ανασχηματισμό, μολονότι ο ίδιος είχε σπεύσει να τον ανακοινώσει. Μ' άλλα λόγια, τον κατηγορούν ως ουρά του Σαμαρά. Τον κατηγορούν, ακόμη, ότι κάνει προτάσεις ενότητας στον Κουβέλη για να τον δει να τις απορρίπτει, χωρίς αυτό να πιστώνει απολύτως τίποτα στον πολιτικό λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ, πέρα από μια αισθητή έφετη, που είναι διάχυτη στην κόσμο. Κι ενώ του σούρνουν όλ' αυτά και πολλά ακόμη, ο Βενιζέλος δεν έχει ούτε ένα θέμα με το οποίο να μπορεί ν' αλλάξει την ατζέντα.

■ Διαβεβαιώσεις στο κεφάλαιο (1)

Η ειδηση αναδημοσιεύτηκε ευρύτατα από ελληνικά έντυπα και διαδικτυακά Μέσα και έλεγε τα εξής: «Ο ιδιαίτερα μετριοπαθής βουλευτής του κόμματος (ΣΥΡΙΖΑ) Γιώργος Σταθάκης εξήγησε στο περιοδικό TIME ότι το κόμμα του δεν έχει κανέναν σκοπό να άρει τις φοροσταλλαγές των αδιανέμητων κερδών ή να φορολογήσει τα κεφαλαιακά κέρδη των εφοπλιστών. Η μόνη αλλαγή που πρότεινε ο ΣΥΡΙΖΑ –όπως είπε ο Γ. Σταθάκης– είναι το ναυτιλιακό συνάλλαγμα να μην αφαιρείται από τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων».

Διάφευση από πλευράς Σταθάκη ή Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δεν υπήρξε. Ορισμένοι (του «λιμίνατος Λαφαζάνη») εξέφρασαν την ενοχλησή τους. Γιατί όμως; Πρώτη φορά λέει ο Σταθάκης αυτά τα πράγματα; Μήπως δεν είναι επί της ουσίας ίδια μ' αυτά που –με άλλα λόγια– είπε ο Τσίπρας στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ;

■ Διαβεβαιώσεις στο κεφάλαιο (2)

Για του λόγου το αληθές ας ασχοληθούμε με όσα ο ίδιος ο Τσίπρας είπε στο κλειστό γεύμα που του παρέθεσε η Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία». Γεύμα στο οποίο παρέστησαν εκπρόσωποι μεγάλων καπιταλιστικών τζακιών, όπως ο Κοπελούζος, ο Βασιλάκης (Aegean Airlines κλπ), ο Μελισσανίδης, ο Μυτιληναίος και άλλοι. Το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δεν έδωσε στη δημοσιότητα το πλήρες απομονωτικόφωνημένο κείμενο της ομιλίας Τσίπρα. Φρόντισαν, όμως, κάποιοι από τους καπιταλιστές να τον ξεμπροστίσουν («Άλλα λέει σε μας και άλλα στο λαουτζίκο»), διοχετεύοντας το πλήρες κείμενο στον δεξιό Μανώλη Κοττάκη, ο οποίος έβγαλε στη φόρα όσ

Ενα πρωτοφανές μετά το 2008 Εκύμα βίας σαρώνει από το τελευταίο δεκαήμερο του Απριλίτη το Ιράκ προοιωνίζοντας ένα δεύτερο γύρο, ακόμη πιο αιματηρό και επώδυνο για το λαό, εμφύλιου πολέμου. Οι επιθέσεις μεταξύ σουνιτών και σιιτών σε ζαμιά, αστυνομικά τμήματα, στρατιωτικά φυλάκια και αλλού συνεχίζονται με αμείωτη ένταση, με 400 τουλάχιστον νεκρούς μεσαί σε μια βδομάδα και πολύ περισσότερους τραυματίες, ενώ ο Απρίλιος με 460 τουλάχιστον νεκρούς υπήρξε ο πιο πολύνεκρος μήνας από το 2008. Γι αυτό και πολλοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι ο εμφύλιος πόλεμος έχει ήδη αρχίσει.

Οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με επίκεντρο τις σουνιτικές επαρχίες, που ξεκίνησαν το περασμένο Δεκεμβρή ενάντια στο καθεστώς διακρίσεων σε βάρος του σουνιτικού πληθυσμού και τις αυθαίρετες διώξεις και φυλακίσεις σουνιτών με την κατηγορία της «τρομοκρατίας», παρόλο που ήταν στην πλειοψηφία ειρηνικές, αντιμετωπίστηκαν με απαγορεύσεις και άγρια καταστολή, που προκάλεσαν ακόμη και το θάνατο διαδηλωτών. Ομως η κατάσταση επιδεινώθηκε απότομα μετά τη δολοφονία τουλάχιστον 36 σουνιτών διαδηλωτών κατά την επιδρομή του στρατού τα έμερά ματα της 23ης Απριλίτη σε κατασκήνωση διαμαρτυρίας στην πόλη Χαουάγια. Σε αντίποινα, η Αλ - Κάιντα του Ιράκ απάντησε στα τέλη Απριλίτη ανατινάζοντας αυτοκίνητα - βόμβες στο σιιτικό νότιο Ιράκ, με 21 νεκρούς, ακολουθήσαν επιθέσεις από σιιτικές μιλίτσιες και η αλληλοσφραγία συνεχίζεται και κλιμακώνεται, έχοντας ουσιαστικά ανοίξει το δεύτερο γύρο του εμφύλιου πολέμου.

Οι σουνιτικές διαδηλώσεις, που παίρνουν συχνά τη μορφή καθιστικής διαμαρτυρίας σε πλατείες των πόλεων, φρουρούνται τώρα από καλά οπλισμένους μαχητές, που στήνουν τα δικά τους σημεία ελέγχου. Παράλληλα, έχουν συγκροτηθεί ένοπλες ομάδες που προσεγγίζουν την πολιτική επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών στόχων. Ενδεικτικά, μια τέτοια ομάδα επιτέθηκε στις 19 Μάη στην πόλη Rawah, έκαψε ένα στρατιωτικό φυλάκιο, πολιόρκησε ένα αστυνομικό τμήμα και σκότωσε 10 αστυνομικούς, ενώ 15 στρατιώτες αγνοούνται.

Το εμφυλιοπολεμικό κλίμα υποδαυλίζουν και εκμεταλλεύονται σημαίνοντες σουνίτες φύλαρχοι και πρώην παράγοντες του κόμματος Μπάθ προπαγανίζοντας την ιδέα της δημιουργίας ομόσπονδου σουνιτικού κρατιδίου και απειλώντας με

πόλεμο στην αντίθετη περίπτωση. Στόχος τους να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος και να αναλάβουν τηνία της εξουσίας στο σουνιτικό κρατιδίο, όπως συμβαίνει στα αυτόνομα κουρδικά εδάφη του βόρειου Ιράκ. Με όλα λόγια, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους, συντάσσονται με το αμερικανόπνευστο σχέδιο διάρρεσης του Ιράκ σε τρία ομόσπονδα κρατιδία (βόρεια κουρδικό, νότια σιιτικό και κέντρο σουνιτικό), τα οποία θα μπορούν να ελέγχονται πολύ ευκολότερα και καλύτερα. Σημειωτέον ότι το σουνιτικό τμήμα της ιρακινής αστικής τάξης ήταν κυρίως αντίθετο στο σχέδιο αυτό, το οποίο είχε δει επανειλημμένα το φως της δημοσιότητας κατά τη διάρκεια της αμερικανικής κατοχής, γιατί θα αποκοβόταν από το πλούσιο σε πετρέλαια νότιο και βόρειο Ιράκ.

Το περιβάλλον αυτό αποτελεί πρόσφορο έδαφος για την Αλ Κάιντα του Ιράκ, η οποία υποτίθεται ότι είχε υποστεί ισχυρά πλήγματα από τις συνεργαζόμενες και χρηματοδοτούμενες από τους Αμερικανούς σουνιτικές πολιτοφυλακές των «Επογυρπυντων» στη διετία 2007 - 2008 και τώρα έχει ανασυγκροτηθεί και ενισχύει συνεχώς την παρουσία της στη χώρα. Οπως αναφέρει σε σχετικό ρεπορτάριο στον «Independent» (2/5/13), ο γνωστός βρετανός δημοσιογράφος Πάτρικ Κόκμπερν, τα μέλη της Αλ Κάιντα μπορούν και κυκλοφορούν τώρα ελεύθερα στην επαρχία Ανμπάρ, όπου πριν από ένα χρόνο ήταν παράνομο κίνημα. Και προσθέτει ότι στα τέλη Απριλίτη, στη γειτονική επαρχία του Κιρκούκ, η Αλ Κάιντα κατέλαβε την πόλη Sulaiman Bec, σκότωσε το διοικητή της αστυνομίας, εισέβαλε στο κτίριο της αστυνομίας και αποχώρησε παίρνοντας μαζί της τα οπλα που υπήρχαν σ' αυτό, αφού έκλεισε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός με τον ιρακινό στρατό. Ωστόσο, η δράση και η προπαγάνδα της ακόμη και όταν στρέφονται κατά κυβερνητικών στόχων τροφοδοτούν το θρησκευτικό φανατισμό και το διχασμό, συγκαλύπτοντας τα πραγματικά αίτια της εξαθλίωσης και των δεινών των πλατιών λαϊκών μαζών.

Ο ρόλος της Αλ Κάιντα και η συνέχιση του εμφύλιου πολέμου στη Συρία είναι δύο παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν σημαντι-

■ Χονγκ Κονγκ

Νίκησαν οι λιμενεργάτες

Μετά από 40 μέρες ανυπόχρωτου απεργιακού αγώνα, οι λιμενεργάτες τεσσάρων εταιριών που δραστηριοποιούνται στο διεθνές λιμάνι του Χονγκ Κονγκ πέτυχαν τη μερική ικανοποίηση των αιτημάτων τους για αυξήσεις στους μισθώσις και βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις κέρδισαν τη συμπάθεια της τοπικής κοινωνίας και ανέδειξαν τις απόνθρωπες συνθήκες εργασίας κάτω από τις οποίες δουλεύουν χιλιάδες εργάτες στο τρίτο μεγαλύτερο λιμάνι του κόσμου.

Βασικό αίτημα των εργατών ήταν μισθολογικές αυξήσεις της τάξης του 23%. Το αίτημα ικανοποιήθηκε μερικώς, με αυξήσεις που έφτασαν στο 10%. Παράλληλα, ικανοποιήθηκε το αίτημα για διάλειμμα για φαγητό

και τουαλέτα, ενώ υπάρχει δέσμευση από τη μεριά της εργοδοσίας ότι δε θα γίνουν απολύτεις εργατών που συμμετείχαν στην απεργία. Μαζί με τα αιτήματα που αφορούν το μισθό και τις συνθήκες εργασίας, οι εργάτες πέτυχαν να δεσμευτεί το υπουργείο Εργασίας ότι θα πιέσει τις διάφορες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στο λιμάνι να προσλάβουν 100 λιμενεργάτες που έμειναν άνεργοι όταν έκλεισε η εταιρία που δουλευειν.

Οι συνθήκες εργασίας των λιμενεργάτων του Χονγκ Κονγκ είναι πολύ σκληρές, ενώ αμείβο-

νται συνήθως με εφτά δολάρια την ώρα. Οι βάρδιες τους είναι 12ωρες και πολλές φορές οι εργοδότες τους ανάγκαζαν να δουλέψουν μέχρι και 24 ώρες συνεχόμενα, με μικρά διαλείμματα για την αναγκαία έκοιραση. Ο τωρινός τους μισθός είναι χαμηλότερος από το 1995, που ήταν 7,5 δολάρια την ώρα, ενώ ο πληθωρισμός τον έχει μειώσει σε ποσοστό που φτάνει ακόμα και το 20% σε σχέση με το 1995. Κατά τη διάρκεια της βάρδιας τους απαγορεύεται να κάνουν διάλειμμα για φαγητό ή για να πάνε στην τουαλέτα. Εποιητικό είναι αναγκασμένοι να τρώνε και παράλληλα να εκτελούν κάποια εργασία ή να κάνουν την ανάγκη τους δίπλα από το πόστο στο οποίο εργάζονται.

Οι συνθήκες εργασίας των λιμενεργάτων του Χονγκ Κονγκ είναι πολύ σκληρές, ενώ αμείβο-

■ Νότια Αφρική

Νέο δολοφονικό όργιο σε βάρος απεργών εργατών

Πυρ στο φαγητό με σφαίρες καουστού σύνοικον άνδραν οι μπράβοι του οργανισμού της γερμανικής Lanxess, στο Ράστεμπουργκ της βορειοδυτικής Νότιας Αφρικής, ενάντια στους 500 εργάτες, που απεργούσαν διεκδικώντας τα μπόνους που προβλέπουν τα συμμετέχουν στην κυβέρνηση, περιορίστηκε να ανακοινώσει ότι η κατάσταση είναι πλέον υπό έλεγχο και πως κανένας από τους τραυματίες εργάτες δεν βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση!

ρίας δήλωσε ότι οι μπράβοι («προσωπικό ασφαλείας» τους αποκαλούν) άνοιξαν πυρ ευρισκόμενοι σε άμυνα, καθώς οι εργάτες τους επιτέθηκαν. Η αστυνομία του «κομμουνιστή» Τζέικομπ Ζούμα και των επίσημων συνδικάτων, που συμμετέχουν στην κυβέρνηση, περιορίστηκε να ανακοινώσει ότι η κατάσταση είναι πλέον υπό έλεγχο και πως κανένας από τους τραυματίες εργάτες δεν βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση!

■ Γκουαντάναμο

100 μέρες απεργία πείνας

Την Παρασκευή 17 Μαΐου συμπληρώθηκαν 100 μέρες από τότε που ξεκίνησε η τελευταία απεργία πείνας στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο. Την ημέρα αυτή, σύμφωνα με τα στοιχεία της διοίκησης της φυλακής, στην απεργία πείνας συμμετείχαν 102 από τους 166 κρατούμενους, ενώ οι δικηγόροι κάποιων από τους κρατούμενους ανεβάζουν τους απεργούς πείνας σε 130.

Τριάντα από τους απεργούς υποβάλλονται σε υποχρεωτική σίτιση, η οποία χαρακτηρίζεται βασανιστήριο και παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από το Γραφείο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ και από πολλές διεθνείς Ένωσεις Γιατρών και οργανώσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Η διαδικασία αυτή προκαλεί έντονο πόνο και δυσφορία, καθώς το ρευστό διατροφικό συμπλήρωμα χορηγείται με πλαστικό σωλήνα που μπαίνει από τη μύτη και κατεβαίνει μέσω του οισοφάγου στο στομάχι. Σύμφωνα με πρόσφατο αποκλειστικό βετοράτζ του «Αλ Τζαζίρα», οι κρατούμενοι που

υποβάλλονται σε υποχρεωτική σίτιση αναγκάζονται να φορούν μάσκες στο στόμα, καθώς κάθονται καθηλωμένοι με χειροπέδες σε μια ειδική πολυθρόνα για τις περίπου δύο ώρες που διορκεί η σίτιση. Στη συνέχεια, ο κρατούμενος μεταφέρεται σε ένα δωμάτιο χωρίς τρεχούμενο νερό, όπου παραμένει υπό φρούρηση για 45 – 60 λεπτά, για να μην επιχειρήσει να κάνει εμετό. Αν παρολαυτά κάνει εμετό, επαναλαμβάνεται το βασανιστήριο της υποχρεωτικής σίτισης.

Επίσης, υπάρχουν καταγγελίες ότι χρησιμοποιούνται άλλα βασανιστήρια για να

«σπάσουν» οι απεργοί. Ενα απ' αυτά είναι η άρνηση των φρουρών να δίνουν πόσιμο νερό στους απεργούς αναγκάζοντάς τους να πίνουν νερό από τη βρύση, που δεν είναι πόσιμο. Γεγονός που έχει ήδη προκαλέσει σε μερικούς απεργούς προβλήματα στα νεφρά, στο ουροποιητικό σύστημα και στο στομάχι. Μια άλλη μέθοδος είναι η κράτησή τους σε κελιά με εξαιρετικά χαμηλές θερμοκρασίες και η απομόνωση, για να κάμψουν το θηικό τους.

Υπενθυμίζουμε ότι μόνο τρεις από τους 166 κρατούμενους που παραμένουν στο Γκουαντάναμο έχουν καταδικαστεί. 86 απαλλάχτηκαν

από τις κατηγορίες πριν από τρία χρόνια, για 30 συνεχίζεται η «έρευνα» και οι υπόλοιποι 47 θεωρούνται πολύ επικίνδυνοι για να απαλλαγούν από τις κατηγορίες και να απελευθερωθούν, αλλά και μη επιδεχόμενοι παραπομπής σε δίκη, λόγω έλλειψης στοιχείων. Από τους 86 που έχουν απαλλαγεί από τις κατηγορίες και πρέπει να απελευθερωθούν οι 56 κατάγονται από την Υεμένη, όμως η αμερικανική κυβέρνηση δήλωσε ότι δε θα τους απελευθερώσει στο ορατό μέλλον, γιατί εκτιμά, ότι «μπορεί να βρεθούν υπό την επιροή αντίπαλων των ΗΠΑ», σύμφωνα με τους «New York Times» (5/4/13). Οι υπόλοιποι 30 κατάγονται από χώρες που δεν κατονομάζονται από την αμερικανική κυβέρνηση.

Η επ' αόριστο κράτηση, η οποία για πολλούς διαρκεί περισσότερο από 11 χρόνια, έχει οδηγήσει σε απόγνωση τους κρατούμενους, που δηλώνουν αποφασισμένοι να αγωνιστούν για να φύγουν έστω και με φρέτρα από το κολαστήριο του Γκουαντάναμο.

■ Σουηδία

Συγκρούσεις μεταναστών με τις δυνάμεις καταστολής

Συγκρούσεις έσπασαν μεταξύ εκατοντάδων νεολαίων μεταναστών και δυνάμεων καταστολής στην πρωτεύουσα της Σουηδίας Στοκχόλμη, τη Δευτέρα 20 Μαΐου. Αφορούμη για τις συγκρούσεις, οι οποίες συνεχίζονται μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη 22 Μαΐου), ήταν η δολοφονία από τους μπάτσους ενός ήλικιωμένου μετανάστη που έπασχε από ψυχολογικά προβλήματα. Η δολοφονία συνέβη στο Χάσμπι της Στοκχόλμης, ένα από τα πολλά προάστια στα οποία κατοικούν μετανάστες.

Η σφοδρότητα των συγκρούσεων ήταν τέτοια ώστε μέχρι τη στιγμή αυτή υπάρχουν τουλάχιστον εφτά τραυματίες μπάτσοι, ενώ εκατοντάδες είναι τα καμένα αυτοκίνητα και τα κτίρια που έχουν υποστεί ζημιές από τις επιθέσεις των εξαγριωμένων νεολαίων. Οι τωρινές συγκρούσεις, οι οποίες να σημειωθεί ότι δεν είναι οι πρώτες που συμβαίνουν, έρχονται να ξεσκίσουν για άλλη μια φορά το πρωστείο του «κράτους πρόνοιας» που φοράνε οι σκανδιναβικές χώρες, καταδεικνύοντας την αθλιότητα που υπάρχει πίσω από τη βιτρίνα και τον κατασταλτικό χαρακτήρα του αστικού κράτους.

■ Λιβύη

Ενοπλες ομάδες πολιορκούν κυβερνητικά κτίρια

Για περισσότερες από δύο εβδομάδες ένοπλες ομάδες αντικανταφικών πολιορκούσαν τα υπουργεία Εξωτερικών και Δικαιοσύνης στην Τρίπολη της Λιβύης. Κύριο αίτημά τους ήταν η ψήφιση νόμου που απογορεύει τη συμμετοχή πρώην συνεργατών και υπαλλήλων του καθεστώτος του έκπτωτου δικτάτορα Καντάφι στο νέο κρατικό μηχανισμό. Η απαίτηση τους τελικά ικανοποίηθηκε, μέσω της ψήφισης νόμου που θεσμοθετεί αυτή την απαγόρευση, αλλά και με την απομάκρυνση από τα πόστα τους των υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, στελεχών του παλιού καθεστώτος. Παράλληλα, ο πρωθυπουργός προχώρησε σε κυβερνητικό ανασχηματισμό χωρίς να ξεκαθαρίσει αν αυτός γίνεται προκειμένου να εφαρμοστεί ο νέος νόμος ή για να δοθούν κυβερνητικά πόστα στα κόμματα που βρίσκονται πίσω από τις μιλίτσιες που πολιορκήσαν τα δύο υπουργεία ανήκουν

στο Ανώτατο Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο υπάγεται στο υπουργείο Εξωτερικών. Το Α.Σ.Α. αποτελεί συνένωση διάφορων μιλιτσιών και πιο πολύ συνεργάζεται περιστασιακά με το κράτος παρά βρίσκεται υπό τον έλεγχό του, ενώ αυτή τη στιγμή είναι πιο ισχυρό από την αυτονόμηση της περιοχής. Ηγετική μορφή του κινήματος αυτονόμησης είναι ο Αχμέτ Ζουμπάρι αλ Σενούσι, μακρινός συγγενής του βασιλιά Ιντρίς, ο οποίος κυβερνού

ας ενός ομοσπονδιακού κράτους. Μέλη των φατριών που ελέγχουν την περιοχή σκοπεύουν να ανασυστήσουν το Κογκρέσο της Κυρηναϊκής, το οποίο δημιουργήθηκε πριν από ένα χρόνο, διεκδικώντας την αυτονόμηση της περιοχής. Ηγετική μορφή του κινήματος αυτονόμησης είναι ο Αχμέτ Ζουμπάρι αλ Σενούσι, ο οποίος κυβερνού

σε τη χώρα μέχρι την ανατροπή του από τον Καντάφι το 1969. Ο βασιλιάς Ιντρίς ήταν σφοδρός δυτικόφιλος και υποστηρικτής της παρουσίας των Αμερικάνων και των Αγγλών στην περιοχή.

Τη συνεχίζομενη κατάσταση χάσους που επικρατεί στη χώρα έρχονται να ενισχύσουν και οι πολλαπλές επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα στην περιοχή της Βεγγάζης, με τις ενισχύει την αποσταθεροποίηση της χώρας. Η εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου από τους πολυεθνικούς κολοσσούς που λυμαίνονται την περιοχή είναι πολύ κάτω σε σχέση με την εποχή του Καντάφι.

Τα γεγονότα δείχνουν ότι η βρετανική πρεσβεία και ο βρετανικός πετρελαϊκός κολοσσός BP, που εκμεταλλεύεται τον ορυκτό πλούτο της χώρας αποφάσισαν να απομακρύνουν μέρος του προσωπικού τους.

Επιβεβαιώνονται οι καταγγελίες μας, ότι η Κομισίον σκόπιμα δεν παρήγγειλε τέτοιους ελέγχους, για να μιλά μόνο για σκάνδαλο νοθείας.

Και στην Αγγλία ανιχνεύτηκε φαινυλοβουταζόνη

Ενα alert των βρετανικών αρχών, ανηρτημένο στην ιστοσελίδα του ευρωπαϊκού συστήματος προειδοποίησης για τα τρόφιμα RAFF, με ημερομηνία 21 Μαΐου, ενημερώνει ότι σε «κορν μπιφ» (konsέρβα bodinο'γ, dhlad'ή) πολωνικής προελευσης, που έφτασε στη Βρετανία μέσω Γαλλίας, στο οποίο είχε ανιχνευτεί αλογίσιο κρέας σε ποσοστό πάνω από 50%, ανιχνεύτηκε και φαινυλοβουταζόνη, σε συγκέντρωση 4 μγ/κγ (ppb).

Δεν γνωρίζουμε πώς και γιατί οι βρετανικές αρχές έκαναν και δεύτερο ελέγχο, για φαι-

Άλλο ήττα, άλλο πττοπάθεια

Στην εξέλιξη της ταξικής πάλης δεν υπάρχουν μόνο νίκες, υπάρχουν και ήττες. Σε μικρούς και μεγάλους αγώνες. Ακόμα και διαδοχικές ήττες. Σκεφθείτε πόσες εκατονταετίες χρειάστηκαν για να καταργηθεί η δουλεία και πόσες για να νικήσει πολιτικά ο καπιταλισμός τη φεουδαρχία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ελληνικός λαός -ιδιαίτερα η εργατική τάξη- έχει υποστεί διαδοχικές ήττες τα τελευταία τρία χρόνια. Δεν χρειάζεται να τις απαριθμήσουμε, γιατί όλοι τις γνωρίζουμε (άσε που ο καθένας τις βιώνει). Το χειρότερο, όμως, δεν είναι οι διαδοχικές ήττες, αλλά η πττοπάθεια που έχει επικρατήσει, την οποία επίσης όλοι «οσφραινόμαστε» γύρω μας.

Εξηγήσιμη είναι αυτή η κοινωνική συμπεριφορά. Ο κόσμος αγωνίστηκε, όπως νόμιζε ότι έπρεπε να αγωνιστεί. Κατέβηκε μαζικά στις 24ωρες απεργίες που κηρύσσονταν η μία μετά την άλλη. Πλημμύρισε τις πλατείες με το «κίνημα των αγανακτισμένων». Ήψησε «αντιμνημονιακά». Και συσσώρευσε ήττες, τις οποίες αδυνατεί να ερμηνεύσει, γιατί είναι τεράστιο το πολιτικό κενό που υπάρχει. Επόμενο ήταν να κυριαρχήσουν αρχικά η απογοήτευση και στη συνέχεια η πττοπάθεια.

Από το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης στην Ελλάδα είχαμε επισημάνει ότι είναι πολύ σημαντικό, πρώτο να ερμηνευτεί σωστά η κρίση (ως κρίση του καπιταλισμού και όχι κρίση χρέους, όπως πρέσβευε η κυριαρχησαντή αντίληψη), δεύτερο να εντοπιστεί ο μείζων στόχος της αστικής διαχείρισης της κρίσης (η «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης) και τρίτο να διαμορφωθεί μια τακτική ρήξης και πολιτικής οργάνωσης παράλληλα.

Οι απόψεις αυτές παρέμειναν μειουψηφικές, πλην της προειδοποίησής μας για το στόχο της «κινεζοποίησης» (ο όρος πλέον έχει πολιτογραφηθεί και χρησιμοποιείται ευρύτατα). Ευνόποτο ήταν να επικρατήσει πττοπάθεια, αφού όλες οι τακτικές αντίστασης απέτυχαν παταγώδως.

Η κατάσταση, όμως, απαγορεύει την πττοπάθεια. Δεν το λέμε κινούμενοι από κάποια βολονταριστική διάθεση, ούτε για να διατυπώσουμε το «δέον γενέσθαι», αλλά επειδή η ίδια η βαρβαρότητα της «κινεζοποίησης» αναγκαστικά θα δημιουργήσει νέα κύματα αντιστάσεων. Για να μην έχουμε τα ίδια, θα πρέπει ενόψει των νέων κυμάτων αντίστασης, όποτε κι αν αυτά εκδηλωθούν, να τεθούν τα πάντα από την αρχή.

Στις σημερινές δύσκολες συνθήκες, τις συνθήκες της πττοπάθειας και του αποκαμωμένου κοινωνικού ακροατήριου, είναι οι πρωτοπόροι εργάτες αυτοί που πρέπει να σπάκουσσον στις πλάτες τους το καθήκον της ανασυγκρότησης του κινήματος. Οχι με αβαθείς εκκλήσεις αγωνιστικού ακτιβισμού, αλλά με πολιτική δουλειά σε βάθος.

Τόσο μεγάλη προεκλογική εκστρατεία δεν έχουμε ξαναδεί...

■ Ανώμαλη προσγείωση

Η άντληση πετρελαίου από το Ιόνιο και τη Νότια Κρήτη είναι «ένας μακρινός στόχος», που τοποθετείται περίπου στο 2025. Τα ακριβή κοιτάσματα δεν είναι γνωστά, όμως η αρχική εκτίμηση είναι πως σε Κατάκολο, Πατραϊκό και Ιωάννινα υπάρχουν κοιτάσματα γύρω στα 147 εκατ. βαρέλια, δηλαδή όσο οι εισαγωγές μιας χρονιάς (150 εκατ. βαρέλια αργό, που κοστίζουν 17 δισ.). «Οσο πετρέλαιο μας έδωσε ο Πρίνος σε 30 χρόνια εμείς το «καίμε» σε έναν χρόνο».

Ανώμαλη προσγείωση για πολλούς από την Σοφία Σταματάκη, καθηγήτρια του ΕΜΠ, επικεφαλής στις σεισμικές έρευνες σε Ιόνιο και Νότια Κρήτη. Δε φταίνε, βέβαια, αυτοί που προσγειώνονται ανώμαλα. Ας όψεται η προπαγάνδα του Παπακωνσταντίνου και των υπόλοιπων, που εμφάνισαν την Ελλάδα σαν... Ιράκ και μάλιστα χωρίς καν να έχουν γίνει οι σεισμικές έρευνες, που αποτελούν το πρώτο βήμα (εντελώς ατελές, μάλιστα, όπως τονίζει η Σ. Σταματάκη, στη συνέπεια της στα «Νέα»).

■ Δούλεμα (1)

«Τόσο η ευρωζώνη όσο και η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζονται ούτε επαναδεμειώνονται, αλλά μόνο ανατρέπονται». Αυτά σημειώνει, μεταξύ πολλών άλλων, στο κείμενο-ποταμός που κατέθεσε στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ η μειοψηφία (Αριστερή Πλατφόρμα, με Λαφαζάνη, Νταβανέλο, Θεωνά και σία). Και τι κάνουν αυτοί στον ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα που πρεσβεύει ακριβώς τα αντίδετα;

Το ερώτημα δα είχε νόημα σε επαναστάτες που κάνουν λάθος, όχι σε ξεσκολισμένους οπορτονιστές που δουλεύουν την κοινωνία.

■ Δούλεμα (2)

Κάποια στελέχη απ' αυτή τη μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισαν να κάνουν και «αυτοκριτική» για τη στάση τους έναντι της απεργίας των καθηγητών. Έγραψαν, λοιπόν, ότι «ως ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορέσαμε να κάνουμε όσα έπρεπε και όσα μπορούσαμε σε αυτή τη σημαντική μάχη». Υποτιμήσαμε τη μάχη και την εμβέλειά της, δεν οργανώσαμε την υποστήριξή της και δεν έχαμε εναλλακτικό σχέδιο μπροστά σε έναν αγώνα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά». Μετά, όμως, την κάλπη αυτοκριτική ακολουθεί η ύθρις: «Η πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για την απα-

γέροευση της επιστράτευσης και η κατεύ-
δυνση που δόθηκε από τον πρόεδρο για τις

γκεκριμένη καραμέλα. Ξεχωρίζουμε τον τό-
τε πρόεδρο του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντόπουλο,
που στις

■ Μ(π)ιζ(ν)ες

Βουλευτές τα παίρνουν από εταιρίες για να προωθήσουν νομοσχέδια που εξυπηρετούν τα συμφέροντα τους. Ήσχάστε, δεν αφορά την Ελάσσα. Εδώ οι βουλευτές είναι αδάμαντες ηδικής. Κάποιοι ελάχιστοι πολιτικοί που χρηματίστηκαν (για την ακρίβεια ένας), προφυλακίστηκαν και ίδη δικάζονται έχοντας τη μακρά φυλάκιση σύγουρη. Στην Ιταλία συμβαίνει ο διαρκής χρηματισμός, όπως αποκαλύφθηκε και συζητείται τις τελευταίες μέρες. «Κάθε μήνα μερικές πολυε-
δνικές, τα αποκαλούμενα λόμπι, περιφέρονται σε αμφότερα τα σώματα του κοινοβουλίου για να συναντήσουν εμάς τους βοηθούς και να τα δώσουμε στον βουλευτή ή τον γερουσιαστή που υπηρετούμε», καπίγγειε σε ανώνυμα σε πλεοπ-
κή εκπομπή της κρατικής πηλεόρασης στέλεχος του γραφείου ενός γερουσιαστή.

Το παράξενο (παράξενο σε σχέση με ό,τι συνήδως συμβαίνει στα καδ' ημάς) είναι πως κανένας δεν έπεσε από τα σύννεφα. Αντίθετα, στελέχη των κομμάτων έσπευσαν να κάνουν προ-
τάσεις για το πώς θα υπάρξει... διαφάνεια. «Εί-
ναι ανάγκη να καταδέσουμε αμέσως έναν νό-
μο που να ρυθμίζει τις σχέσεις ανάμεσα στους
βουλευτές και τα λόμπι», δήλωσε στέλεχος του κόμματος του Μπερλουσκόνι. «Γρέπει να δη-
μιουργηθεί ένα μητρώο των ανδρώπων των λό-
μπι, αντίστοιχο μ' αυτό που υπάρχει στις ΗΠΑ
και στο Ευρωκοινοβούλιο», δήλωσε στέλεχος του Δημοκρατικού Κόμματος.

Πολιτισμένα πράγματα. Να φτιάξουμε έναν δεσμικό φερετζέ, πίσω από τον οποίο θα κρύ-
βουμε τις μπίζνες μας και τις μίζες μας. Γιατί αυ-
τό είναι η αστική πολιτική. Μία μπίζνα. Ο βου-
λευτής πρέπει να αμείβεται για τις «σπέσιαλ» υπ-
ρεσίες του. Τα υπόλοιπα, τα περί «εκπροσώπων
του έδουνος», είναι για κατανάλωση από το λα-
ουζίκιο που εξακολουθεί να ψηφίζει, νομίζοντας
ότι έτσι καδορίζει την πορεία των πραγμάτων.

καταγγελίες για καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων, απαντούσε: Ν' αφήσουμε την ελληνική Δικαιοσύνη να κάνει το καθίκον της.

■ Ο θάνατος ως κερδοφόρα επιχείρηση

Ορισμένοι από τους κολοσσούς της ένδυσης, μεταξύ των οποίων η Marks&Spencer, η Zara, η H&M, η Benetton, υπέγραψαν συμφωνία για τη βελτίωση των συνδηκών ασφάλειας στα εργοστάσια του Μπανγκλαντές! Μετατρέπουν έτσι σε διαφημιστική καμπάνια το αίμα των χιλιάδων εργατιών και εργατών που δάφηκαν κάτω από τα ερείπια του πολύροφου εργοστάσιου «Ράνα Γλάζα», ενός από τα πολλά που ράβουν τα ρούχα τους στην ασιατική χώρα.

Η συμφωνία που υπέγραψαν οι εταιρίες προβλέπει την εισαγωγή του δεσμού του «ανεξάρτητου επιδεωρητή επιχειρήσεων και συνδικάτων», ο οποίος δα ἔχει ως καθήκον να εφαρμόζει «αξιόπιστα και αποτελεσματικά» μέτρα ασφάλειας. Τι δα γίνει στην πράξη το γνωρίζουμε. Οταν σε χώρες σαν την Ελλάδα η Επιδεώρηση Εργασίας είναι ένας καθαρά διακοσμητικός δεσμός, όπως επίσης οι Επιτροπές Υγειεινής και Ασφάλειας, στις οποίες συμμετέχει και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μπορούμε να φανταστούμε τι δα γίνει στο Μπανγκλαντές και τις άλλες ασιατικές χώρες, όπου τα κέρδη των πολυεθνικών βγαίνουν κυριολεκτικά με το αίμα των εργατών.

«Δεν μπορούν να κάνουν διαφορετικά. Πρέπει να δώσουν μια σαφή απάντηση στους πελάτες τους. Η τραγωδία ήταν πρώτο δέμα στις δυτικές τηλεοράσεις για μέρες», εξηγούσε στα αμερικανικά MME ο Στιβ Χοκ, καθηγητής μάρκετινγκ στο πανεπιστήμιο της Πενσιλβανία. Ετσι και έγινε. Οι εταιρίες, που εδώ και δύο χρόνια διαπραγματεύονταν με δυο διεθνή αστογραφειοκρατικά συνδικάτα τη συγκεκριμένη συμφωνία, κωλυσιεργώντας συνεχώς, έδωσαν στα στελέχη τους εντολή να επιταχύνουν και να ολοκληρώσουν τις διαπραγματεύσεις, έτσι ώστε και το αίμα των εργατών να βγάλουν από πάνω τους (η ευδύνη δα πάει στους τοπικούς εργολάβους τους) και τα ρούχα που πουλάνε στη Δύση να τα συνοδεύουν με μια ανθρωποκεντρική διαφημιστική καμπάνια.

ΥΓ: Το ίδιο, επί της ουσίας, διαφημιστικό τρικ εφάρμοσε ο Σάλλας του ομίλου της Τράπεζας Πειραιώς, όταν ανακοίνωσε ότι η γενική συνέλευση των μετόχων του ομίλου «εξουσιοδοτεί» αλλά και εντέλεται το ΔΣ της τράπεζας να μη χρηματοδοτεί καμία επιχείρηση ή οικονομική μονάδα που δεν τηρεί τις υποχρεώσεις της ως προς την προστασία των εργαζομένων της από την ανασφάλιση ή αδήλωτη εργασία». Στόχος του Σάλλα η προσέλκυση μικροκαταδετών, με ένα ακόμη διαφημιστικό τρικ στη φαρέτρα του ομίλου που διευδύνει.

■ Απορία αφελών

«Ο Τσοχατζόπουλος δεν δα μπορούσε να δρα μόνος του, χωρίς να γνωρίζουν, να ανέχονται, ακόμη και να συμμετέχουν και άλλα μέλη των κυβερνήσεων ή/και κομματικού - κυβερνητικού παράγοντες». Αυτό αναφέρει ένα πον παρετη της ομάδας προπαγάνδας Γραφείο Τύπου το λένε του ΣΥΡΙΖΑ. Προσυπογράφουμε κάθε λέξη. Έχουμε, όμως, και μια μικρή απορία. Ο Αντώνης Κοτσάκας, σημειρινό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και επί πολλά χρόνια στενότατος συνεργάτης και εξ απορήτων του Τσοχατζόπουλου, σε ποια κατηγορία υπάγεται; Σ' αυτούς που γνώριζαν, σ' αυτούς που ανέχονταν ή σ' αυτούς που συμμετείχαν;

■ Λέμε και καμιά μακακία...

Πλησιάζει η 31η Μάη, μέρα που μπορεί ν' απέδειχτε ορόσημο για την πορεία του τόπου. Επειδή βλέπουμε την απορία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά σας, σπεύδουμε να σας διμιύσουμε την πρόταση που έκανε στις 22 Απρίλιο το γίγαντας Νότης Μαριάς: «Πιστεύω ότι ήρθε η ώρα να πούμε όλοι μαζί ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ και σε ένδειξη διαμαρτυρίας ΝΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ από τη Βουλή στις 31 Μαΐου με αφορμή την επέτειο των πλατειών αλλά και της μεγάλης συγκέντρωσης που έγινε στα Προπύλαια τον Μάιο του 2011 και να ενωδούμε με τον ελληνικό λαό, προκειμένου ΝΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ το άρδρο 120 του Συντάγματος». Βέβαια, ο γίγαντας Νότης αντιμετώπισε έκτοτε την πρότασή του με το γνωστό τρόπο (λέμε και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα), εμείς όμως το κρατήσαμε υπό σημείωση.

■ Δίπορτο

Βλέπει τον Ζώη, τον Μανώλη και τ' άλλα παιδιά να πασχίζουν να στήσουν κόμμα και να μη πάνουν ούτε στις δημοσκοπήσεις το 3%. Βλέπει τον Μαρκόπουλο να ψηφίζει τους μνημονιακούς νόμους, αλλά ακόμη να περιμένει στον προδάλαμο της Συγγρού, καθώς ο Σαμαράς τον καψονάρει άγρια. Οπότε ο Τέρενς είπε να το παιξει δίπορτο. Παραίτηση από κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, όχι όμως ανεξαρτοποίηση. Θα δει πώς δα διαμορφωθεί το σκηνικό με τους άλλους και ανάλογα δα πορευτεί.

Hιδεολογική και πολιτική σύγχυση διαπερνά τη «μνημονιακή» Ελλάδα της κρίσης και της «κινεζοποίησης», όμως τα στρατόπεδα είναι λίγο πολύ διαχωρισμένα. Από τη μια υπάρχει το πολιτικά κυρίαρχο στρατόπεδο των «μνημονιακών» που συγκυβερνούν. Από την άλλη υπάρχει ένα παραδολό «αντιμνημονιακό» στρατόπεδο, ηγετική δύναμη του οποίου είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, η ιδεολογική γραμμή του οποίου συνίσταται στο αντιφατικό «μέσα στο ευρώ, έξω από το μνημόνιο». Μια γραμμή η μετάφραση της οποίας είναι «στο ευρώ με κάθε κόστος», όπως κατ' επανάληψη μας έχει διθεί η ευκαιρία να δείξουμε. Υπάρχουν όμως μικρότερες δυνάμεις, όπως το νεοσύστατο ως κόμμα «Σχέδιο Β» του Αλαβάνου, που συγκροτεί τον ιδεολογικοπολιτικό του λόγο γύρω από το σύνθημα «έξω από το ευρώ». Με ελαφρώς αριστερόστροφη διαφοροποίηση ακολουθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ ο Περισσός σηκώνει τις αντικαπιταλιστικές παντιέρες αντιπρο-

η γρεσία του ΠΑΣΟΚ δεν είχε «την πολιτική βούληση», αλλά, αντίθετα, γιατί είχε την πολιτική βούληση να υπηρετήσει τον ελληνικό καπιταλισμό και να σεβαστεί το διεθνές ιμπεριαλιστικό στάτους. Ο Αλαβάνος δεν βαδίζει, βέβαια, προς την εξουσία, οπότε μπορεί ανέτα να λέει ότι θέλει, όμως η πολιτική συνθηματολογία του λειτουργεί ως εφεδρεία του συστήματος, διότι είναι ρεφορμιστική και όχι επαναστατική.

Μήπως ισχύει, όμως, κάτι το διαφορετικό για την πολιτική συνθηματολογία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία λέει και έξω από την ΕΕ, και μονομερή διαγραφή του χρέους, και εθνικοποίηση των τραπεζών και εργατικό ελεγχο; Η πρώτη σκέψη που κάνει κάποιος είναι γιατί δεν θέτουν κατευθείαν το αίτημα του σοσιαλισμού, αλλά παρουσιάζουν ένα οινού μεταβατικό πρόγραμμα με τρία-τέσσερα αιτήματα αιχμής (από τα οποία απουσιάζει το κομβικό ζήτημα της εξουσίας); Αν η απάντηση είναι πως το αίτημα του σοσιαλισμού δεν είναι ώρι-

μένησης. Οταν, ας πούμε, μιλάς για εργατικό έλεγχο, αυτό μπορεί να λειτουργήσει ως σύνθημα δράσης στο πλαίσιο μιας επαναστατικής κατάστασης, οδηγώντας την εργατική τάξη σε συνεχείς συγκρούσεις με την αστική εξουσία, με σκοπό να ωριμάσει η τελική έφοδος της προλεταριακής επανάστασης για την κατάκτηση της εξουσίας. Άλλως, ένα τέτοιο σύνθημα μετατρέπεται στο αντίθετό του, γίνεται εφεδρεία της αστικής πολιτικής.

Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, πρέπει να σημειώσουμε ότι όλες αυτές οι λαμπρές προτάσεις με τα ηχηρά σύνθηματα δεν συγκροτούν παρά εκλογικά προγράμματα στο πλαίσιο της λειτουργίας της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Πρόκειται, δηλαδή, για ότι πιο χυδαίο, πιο ρεφορμιστικό μπορεί να υπάρξει. Υποβιβάζοντας το ίδιο το επί-

Εναλλακτικές προτάσεις ή απλώς νέος ρεφορμισμός;

τείνοντας τη «λαϊκή εξουσία και οικονομία» και κατηγορώντας τους υπόλοιπους για ρεφορμισμό.

Η γραμμή Αλαβάνου ξεκινά από το αυτονότο, πώς δεν είναι δυνατόν με τις δεσμεύσεις που συνεπάγεται η συμμετοχή στην Ευρωζώνη και με τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των δανειακών συμβάσεων, να ακολουθηθεί οποιαδήποτε άλλη πολιτική, πέραν αυτής που επιβάλλουν οι δανειστές. Δεν μας λέει, όμως, πώς είναι δυνατόν να συμβεί το αντίθετο στο πλαίσιο της ΕΕ, η οποία επίσης διέπεται από κανόνες και δεν είναι δυνατό να συνεχίσει μια χώρα να μην είναι συνεπής έναντι των δανειστών της, οι οποίοι είναι άλλες χώρες της διοικησης. Δεν νομίζουμε, όμως, ότι ο Αλαβάνος θα έχει οποιαδήποτε δυσκολία να πει «έξω και από την ΕΕ», αν αυτό απαιτήσει το εκλογικό του σχέδιο.

Εκείνο που πρέπει να επισημανθεί, λοιπόν, είναι πως η πολιτική πρόταση του Αλαβάνου αρχίζει και ολοκληρώνεται στο έδαφος του καπιταλισμού. Ο Αλαβάνος προσπαθεί να μας πείσει ότι κομβικό ζήτημα είναι αυτό του νομίσματος. Ετοι και υπάρχει επιστροφή στη δραχμή, θα λυθούν ως διά μαργείας όλα τα προβλήματα της καπιταλιστικής κρίσης, θα υπάρχει μια ορμητική ανάπτυξη και μέσα σε 100 μέρες (όπως χαρακτηριστικά λέει) η ανεργία σχεδόν θα μηδενιστεί. Πρόκειται για έναν καραμπινάτο ρεφορμισμό, που δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να προσαρμόζει στο σήμερα τα συνθήματα του ΠΑΣΟΚ της περιόδου πριν το 1981. Το ότι τα συνθήματ

Ανακλήθηκε για τρίτη φορά η οικοδομική άδεια για τις βίλες του Πόρτο Καρράς

Στις 29 Απριλίου του 2013, ο προϊστάμενος του Τμήματος Οικοδομικών Άδειών και Ελέγχου των Κατασκευών (ΤΟΑΕΚ) της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Πολεοδομίας του Δήμου Πολυγύρου, Ματθαίος Τοτικίδης, εξέδωσε για τρίτη φορά απόφαση (αριθμός 2684), με την οποία ανακαλεί την οικοδομική άδεια 199, που είχε εκδοθεί παράνομα το Σεπτέμβρη του 2010 για λογαριασμό του ιδιοκτήτη του Πόρτο Καρράς Κ. Στέγγος. Με την άδεια αυτή ο Κ. Στέγγος επιχειρεί να χτίσει 585 πολυτελείς βίλες, που θα καλύψουν μια έκταση 80 τούλαχιστον στρεμμάτων σε δάσος 17.630 στρεμμάτων.

Από το 2003 ο καπιταλιστής προσπαθεί να αποχαρακτηρίσει το συγκεκριμένο δάσος, προκειμένου να κατασκευάσει και να μοσχοπούλησει τις 585 βίλες. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι τα τεράστια κέρδη που θα βγάλει. Είναι ο ίδιος που στις αρχές του 2004 προκάλεσε την περιβόλητη (ν)τροπολογία Πάχτα, με την οποία επιχειρήθηκε ο αποχαρακτηρισμός δάσους 17.630 στρεμμάτων. (Ν)τροπολογία που μετά το θόρυβο που ξέ-

σπασε καταργήθηκε με νέα τροπολογία, σε άλλο νόμο, με την οποία έγινε αποκατάσταση της νομιμότητας και έτσι το δάσος των 17.630 στρεμμάτων παρέμεινε δάσος.

Θα αναρωτηθεί ίσως κάποιος γιατί επιμένει ο Κ. Στέγγος να νομιμοποιήσει την οικοδομική άδεια 199/2010, καθώς διανύουμε περίοδο βαθιάς οικονομικής κρίσης, με την οικοδομική δραστηριότητα να έχει σχεδόν σταματήσει και ενώ το ξενοδοχειακό συγκρότημα Πόρτο Καρράς υπολειτουργεί και χρωστάει εκατομμύρια ευρώ στους υπαλλήλους τους. Ας μην αναρωτιόμαστε, γιατί και αυτή την περίοδο η τάξη των καπιταλιστών βγάζει τεράστια κέρδη, ενώ είναι πολλοί οι μεγαλοκαπιταλιστές που θα θελήσουν ν' αγοράσουν πολυτελείς βίλες σ' ένα φυσικό περιβάλλον, όπως αυτό της Σιθωνίας (δεύτερο πόδι της Χαλκιδικής). Πρέπει οικόμη να σημειωθεί, ότι αυτή την περίοδο ο Κ.

Στέγγος διαπραγματεύεται την πώληση του ξενοδοχειακού του συγκροτήματος και όπως αντιλαμβάνεστε η νομιμοποίηση αυτής της άδειας αποτελεί πρόσθετο περιουσιακό στοιχείο και ανεβάζει το τίμημα. Είναι λεπτόμερεια το οπόιο ποιον θα κατασκευαστούν αυτές οι πολυτελείς βίλες. Η παρεμπόδιση των σχεδίων της εταιρίας του Κ. Στέγγου αποτελεί συνεισφορά στον ογώνα για την προστασία των δασών που απέμειναν, για την προστασία των δασών που απέμειναν, για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η επιμονή του προϊσταμένου του ΤΟΑΕΚ στην ανακλήση της άδειας 199/2010 ως παράνομης είναι πέρα για πέρα σύννομη, γιατί «αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου διαδικασίας έκδοσης χωρίς προηγούμενη έκδοση εγκρίσεων των αρμόδιων αρχαιολογικών και δασικών υπηρεσιών και χωρίς ελεγχού και έγκριση αρχαιεπετονικής μελέτης από την αρμόδια

Επιπροτ Πολεοδομικού και Αρχαιεπετονικού Ελέγχου, παραβιάζοντας της ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις και ειδικότερα αυτές των αρθ. 3 και 5 του από 8-7-93 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 795Δ/93) και του αρθ. 3 ΓΟΚ, αυτές περί προστασίας δασών και δασικών εκτάσεων του Ν. 998/79 και αυτές περί προστασίας αρχαιοτήτων του Ν.3028/2002 όπως ειδικότερα και αναλυτικά αναπτύχθηκε στο σκεπτικό της παρούσας». Πρόκειται για απόσπασμα από το διατακτικό και των

τριών αποφάσεων που έχει εκδώσει ο Μ. Τοτικίδης, το οποίο μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους.

Οι αποφάσεις του Μ. Τοτικίδη, με τις οποίες κηρύχτηκε παράνομη η οικοδομική άδεια 199/2010, ανακλήθηκαν μια φορά με απόφαση του πρώην Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης και μια φορά από το δήμαρχο Πολυγύρου Α. Ζωγράφο. Και τις δύο φορές για τυπικούς λόγους. Ποτέ οι κύριοι αυτοί δεν τόλμησαν να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα των ανακλητικών αποφάσεων.

Η άδεια 199/2010 εκδόθηκε παράνομα από την Πολεοδομία Πολυγύρου το Σεπτέμβρη του 2010. Στην έκδοσή της είχε συμβάλει και ο τότε νομάρχης Χαλκιδικής και νυν δήμαρχος Πολυγύρου Α. Ζωγράφος. Με την ανάμιξή του αισχοληθήκαμε διεξοδικά σε άρθρα μας στην «Κόντρα» και δε θα επαναλάβουμε τα σχετικά. Προσθέτουμε μόνο, ότι στη συνέχεια ο δήμαρχος άλλαξε τακτική και γι' αυτή την αλλαγή βάλλαμε και εμείς το χεράκι μας.

Και ερχόμαστε στις δύο ανακλήσεις

Γιατί ο γενικός γραμματέας του ΥΠΕΚΑ Σ. Αλεξιάδης δεν υπογράφει την εγκύρωλιση που προστατεύει τις χορτολιβαδικές εκτάσεις από τους καταπατητές;

Σε άρθρο μας με τίτλο «Να καταργηθεί η κατάπτυστη γνωμοδότηση για τα χορτολιβαδικά», που δημοσιεύθηκε στην «Κόντρα» στις 27 Απρίλη, ανάμεσα στ' άλλα γράφωμα:

«Από τις 9 Μάρτη έχουμε ζητήσει να καταργηθεί άμεσα η κατάπτυστη γνωμοδότηση 331/2011 του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, που είχε αποδεχθεί ο περιβόλητος Γ. Παπακωνσταντίνου, γιατί παραδίνει στους καταπατητές 14,5 εκατ. στρέμματα χορτολιβαδικών εκτάσεων. Δείξαμε ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να προσφύγει η πρώην υπουργός Τ. Μπιρμπίλη στο ΝΣΚ, προκειμένου να ξεκαθαριστεί ποια υπηρεσία διαχειρίζεται τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, ποιες είναι οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών που διοικούνται από τη διεκδίκηση που αφορούν τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων δικαιωμάτων.

Συγκεκριμένα αναφέραμε, ότι με την παρ. 7 του άρθρου 3 του νόμου 998/79, τις χορτολιβαδικές εκτάσεις τις διαχειρίζονται οι δασικές υπηρεσίες και όποιος ιδιώτης διεκδίκει εμπράγματο δικαιώματα επί χορτολιβαδικών εκτάσεων είναι υποχρεωμένος να κατα-

φύει στο Συμβούλιο Ιδιοκτήσιας Δασών και μετά στα πολιτικά δικαστήρια ή κατευθεύτες στα πολιτικά δικαστήρια. Μόνον όταν εκδοθεί τελεσδική δικαιοσύνη πρόσθιας και δικαιοθεί ο ιδιώτης, μπορεί αυτός να απευθυνθεί στην Πολεοδομία και να υποβάλει φάκελο για έκδοση οικοδομικής άδειας. Δεν υπήρχε, λοιπόν, κανένας λόγος να προσφύγει η Μπιρμπίλη στο ΝΣΚ ζητώντας να εκδώσει γνωμάτευση. Αυτό έγινε σκόπιμα, για να μπορούν οι καταπατητές με συμβόλαια της πλάκας να εμφανίζονται στην Πολεοδομία ως ιδιοκτήτες και να βγάζουν οικοδομική άδεια. Οπως σημειώσαμε, η διαδικασία που ακολουθήθηκε με την προσφυγή της υπουργού στο ΝΣΚ θύμιζε τις διαδικασίες μέσω των οποίων οργανώθηκε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου».

Και καταλήγαμε:

«Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, μετά το δικό μας δημοσιογραφικό σφυροκόπημα και τον βομβαρδισμό από τις Δασικές Υπηρεσίες με έγγραφα, εποιμάζεται να υποχωρήσει και να εκδώσει νέα εγκύλιο, σύμφωνα με την οποία οι Διευθύνσεις Π. Μπαλτάκη και τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Σ. Καλαφάτη, ζητήσαμε από την περασμένη Πέμπτη (16 Μάη) από τη γραμματεία του Σ. Αλεξιάδην

επικοινωνήσουμε μαζί του γι' αυτά τα δύο σοβαρά θέματα.

Επειδή ο εν λόγω κύριος αποφεύγει την επικοινωνία (για ευνόητους λόγους), αποφασίσαμε να δώσουμε στη δημοσιότητα το σχέδιο αυτής της εγκυλίου, που μπορεί να μην είναι το μάξιμου (δεδομένου ότι δεν καταργείται η υπουργική απόφαση με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ. αρθ. 331/2011 του ΝΣΚ), όμως θέτει φραγμό στους καταπατητές των δημόσιων πρώτων χορτολιβαδικών εκτάσεων, που ανέρχονται σε 14,5 εκατ. στρέμματα. (Λέμε «πρώτην χορτολιβαδικών εκτάσεων», γιατί σύμφωνα με την απόφαση 32/2013 της ολομέλειας του ΣΤΕ, οι εκτάσεις αυτές θεωρούνται δάση ή δασικές εκτάσεις, εάν έχουν αριαία βλάστηση).

Ιδιού, λοιπόν, το σχέδιο της εγκυλίου που πρέπει να υπογράψει ο Σ. Αλεξιάδης. Το κείμενο επεξεργάστηκε η Διεύθυνση Νομοθετικού Εργού και το θέμα του είναι: «Διευκρινίσεις επί της εγκυλίου 6/2012 (υπουργική απόφαση υπ' αρ. 23603/2012)». Απευθύνεται, δε, στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος. Η αναφέρομενη υπουργική απόφαση είναι

ναι αυτή με την οποία ο περιβόλητος Γ. Παπακωνσταντίνου αποδέχθηκε την κατάπτυστη γνωμοδότηση 331/2011 του ΝΣΚ:

«Σε απάντηση του υπ' αριθ. 1517/8.4.2013 εγγράφου σας που αφορά σε ζητήματα εφαρμογής της ανωτέρω εγκυλίου με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ. αρθ. 331/2011 γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του ΝΣΚ σας θέτουμε υπόψη τα εξής:

Η νεώτερη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 11 ν. 4030/2011 η οποία αντικατέστησε το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3208/2003 ορίζει ότι το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση, εν γένει δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των πα

των αποφάσεων του Μ. Τοτικίδη.

Η πρώτη απόφαση Τοτικίδη εκδόθηκε στις 4 Μάη του 2011. Η εταιρία του Κ. Στέγγου έκανε προσφυγή στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση και ο τότε γενικός γραμματέας Θ. Σιώκος αποφάσισε να ανακαλέσει την απόφαση, επικαλούμενος δύο λόγους. Πρώτον, ότι ο Μ. Τοτικίδης δεν είχε το δικαίωμα να υπογράψει την απόφαση για ανάληση της άδειας και δεύτερον διότι έπρεπε να καλέσει την εταιρία να εκθέσει τις απόψεις της και μετά να εκδώσει την απόφαση. Δεν τόλμησε, δηλαδή, να αμφισβήτησε το διατακτικό της απόφασης Τοτικίδη σε κανένα σημείο, γιατί η απόφαση με την οποία ανακαλούνταν η άδεια 199/2010 ήταν ξεκάθαρη και απόλυτα νόμιμη.

Στη συνέχεια, έγιναν πολλά από τους εμπλεκόμενους σ' αυτή την υπόθεση, στα οποία επίσης έχουμε αναφερθεί σε δημοσιεύματά μας στην «Κόντρα». Επειδή ο χρόνος έτρεχε και υπήρχε κίνδυνος νομιμοποίησης της άδειας 199/2010, πιέζαμε συνεχώς να εκδοθεί καινούργια ανακλητική απόφαση της παράνομης άδειας. Πράγματι, στις 9 Ιουλίου του 2012 εκδόθηκε από τον Μ. Τοτικίδη η απόφαση 2137/2012, ανακλητική της οικοδομικής άδειας. Την επομένη ο Α. Ζωγράφος κάλεσε τον Μ. Τοτικίδη να ανακαλέσει τη νέα ανακλητική απόφασή του και να καλέσει την εταιρία να εκθέσει τις απόψεις της, για να μην έχει άλλοθι η εταιρία να εγείρει ζήτημα νομιμότητας της απόφασης. Το επιχείρημα αυτό του Α. Ζωγράφου ήταν προσχηματικό. Σε προγενέστερο χρόνο ο ίδιος ο Α. Ζωγράφος είχε υποστηρίξει ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να κληθεί η εταιρία να εκθέσει τις απόψεις της, πριν ο Μ. Τοτικίδης εκδώσει την απορριπτική του απόφαση.

Ο Μ. Τοτικίδης αναγκάστηκε να ανακαλέσει τη νέα ανακλητική απόφαση, δεδομένου ότι ο δημαρχος είναι πολιτικός του προϊστάμενος. Ανακαλεσε την απόφασή του στις 16 Ιουλίου του 2012 και έκλεισε συνάντηση με εκπροσώπους της εταιρίας για τις 30 Ιουλίου. Η συνάντηση έγινε και σ' αυτή η εταιρία επενδέλχει τις κοινότυπες και χλιοεπωμένες απόψεις της, που δεν ήταν ικανές ν' αποδείξουν ότι ήταν νόμιμη τόσο η ακολουθούμενη διαδικασία έκδοσης της άδειας όσο και η ίδια άδεια.

Από τη συνάντηση αυτή μέχρι τις 29 Απριλη του 2013, που εκδόθηκε η Τρίτη ανακλητική απόφαση του Μ. Τοτικίδη, πέρασαν εννιά μήνες και έτσι η εταιρία δεν έχει κανένα πρόσχημα να εγείρει πάλι θέμα νομιμότητάς της. Καλά θα κάνουν, λοιπόν, ο δημαρχος Α. Ζωγράφος και ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης να στηρίξουν τον Μ. Τοτικίδη και τη νομιμότητα της πέρα για πέρα σωστής απόφασής του. Να σταματήσουν κάθε εναγκαλισμό με τον Κ. Στέγγο, που θέλει να εκδώσει μια οικοδομική άδεια καθόλα παράνομη.

Γεράσιμος Λιόντος

■ <<Αντιρατσιστικό>> νομοσχέδιο

Υποκρισία και κατασταλτικές πονηριές

Καταρχήν έχουμε την υποκρισία. Υποκρισία από τη ΝΔ, που δήθεν υπερασπίζεται τα πολιτικά δικαιώματα, ενώ στην πραγματικότητα κλείνει το μάτι προς το ακροδεξιό ακροατήριο, τους δεσποτάδες και τα κάθε είδους φασισταριά. Υποκρισία από τον ΣΥΡΙΖΑ, που πριν από ενάμιση χρόνο καταψήφιζε το ίδιο νομοσχέδιο (όταν το έφερνε ο υπουργός του ΠΑΣΟΚ Μ. Παπαϊωάννου), με το επιχείρημα ότι μ' αυτό θα μπορούσε να πάει φυλακή κάθε μαρξιστή, ενώ τώρα πρωτοστατεί στην προπαγάνδα ότι το νομοσχέδιο πρέπει πάση θυσία να ψηφιστεί. Είναι φανερό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει σπέκουλα. Το επιχείρημα ότι το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη πρέπει να ψηφιστεί, διότι έχουν αλλάξει τα πράγματα και η Χρυσή Αυγή είναι πλέον εκλογικά και πολιτικά ισχυρή, είναι κυριολεκτικά για σφαλιάρες. Πρώτο, γιατί αν χρειάζεται αντιρατσιστικός νόμος αυτό δεν έχει να κάνει με το πόσο ισχυρές είναι κάποιες ρατσιστικές και φασιστικές οργανώσεις, αλλά με Ζητήματα αρχών. Δεύτερο, γιατί είναι τουλάχιστον πρόκληση ν' ακούγεται ότι χάρη σ' ένα νομοθέτημα μπορεί να ανακοπεί η δυναμική των νεοναζί. Υπάρχει και τώρα αντιρατσιστικό νομικό πλαίσιο, αλλά δεν εφαρμόζεται.

Και δεν εφαρμόζεται γιατί ο ρατσισμός είναι κυρίαρχη πολιτική. Υποκρισία και από τη ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ, που δήθεν αφρίζουν από το κοκο τους. Γιατί όμως στοχοποιούν τον γενικό γραμματέα της κυβέρνησης Π. Μπαλτάκο και όχι τον Σαμαρά, που είναι ο εντολέας του Μπαλτάκου; Και τι θα κάνουν αν ο Σαμαράς επιμείνει στην απόφαση του; Μήπως θα ρίξουν την κυβέρνηση; Εχουν τον κώλο να πάνε σε εκλογές; Αυτοί που έχουν καταπιει αμάσητα τόσα νομοθετήματα, στα οποία υποτίθεται ότι διαφωνούσαν, θα ρίξουν την κυβέρνηση για ένα ήσσονος σημασίας νομοθέτημα; Ο ελληνικός λαός έχει πλέον πολύ καλά, ότι είναι άσοι στις κωλοτούμπες.

Πέρα από την υποκρισία των αστικών κομμάτων, όμως, υπάρχει και η ουσία. Και η ουσία λέει πως το συγκεκριμένο νομοθέτημα κάθε άλλο παρά απαλλαγμένο από κατασταλτικές πνονηριες είναι. Αντίθετα, αποτελεί τον προθόλαφο για την ποικιλοποίηση της ιδιαίτερης της επαναστατικής ιδεολογίας. Κι αυτό θα έχει πολύ καλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και καταψήφισε το νομοσχέδιο Παπαϊωάννου, όταν αυτό το προώθησε το 2011.

Το νομοσχέδιο εισάγει στο εθνικό Δί-

και την απόφαση-πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβούλιου της ΕΕ (της 28.11.2008) «για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου». Σ' αυτή την απόφαση αναφέρεται καθαρά και απεριφραστά: «Η παρούσα απόφαση - πλαίσιο δεν εμποδίζει κράτος - μέλος να θεσπίζει διατάξεις εθνικού δικαίου με τις οποίες επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) σε εγκλήματα που απευθύνονται εις βάρος ομάδας προσώπων, η οποία προσδιορίζεται βάσει άλλων κριτηρίων εκτός από εκείνα της φυλής του χρώματος, της θρησκείας, των γενετικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, όπως είναι αυτά της κοινωνικής θέσης ή των πολιτικών πεποιθήσεων».

Με βάση αυτή την πρόβλεψη ψηφίστηκαν διάφοροι αντικομμουνιστικοί νόμοι σε χώρες του τέως παλινορθωμένου καπιταλισμού, οι οποίοι απαγορεύουν να λειτουργήσει νόμιμα οποιαδήποτε πολιτική δύναμη έχει στον τίτλο της ή στο πρόγραμμά της αναφορά στον κομμουνισμό. Το δε Συμβούλιο Δικαιούωνταις και Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, στη συνεδρίασή του της 19.4.2007, που ψήφισε

αυτή την απόφαση-πλαίσιο, αποφάσισε: «Το Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να εξετάσει, και να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο εντός διετίας από την έναρξη ισχύος της απόφασης - πλαίσιο, κατά πόσον είναι αναγκαίο να εκδοθεί μια πρόσθιτη πράξη που θα καλύπτει τη δημόσια επιδοκιμασία, άρνηση ή χονδροειδή υποτίμηση εγκλημάτων γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και εγκλημάτων πολέμου εις βάρος ομάδας προσώπων, η οποία προσδιορίζεται βάσει άλλων κριτηρίων εκτός από αυτή της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενετικών καταβολών ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, όπως λόγου χάρη η κοινωνική τάξη ή οι πολιτικές πεποιθήσεις».

Η απόφαση-πλαίσιο, την οποία μετέτρεψε σε νομοσχέδιο ο Ρουπακιώτης, είναι το πρώτο βήμα. Το επόμενο βήμα θ' ακολουθήσει, όπως σαφέστατα προβλέπεται. Στην πράξη, δε, δεν θα διώκονται οι ρατσιστές και οι νεοναζί, αλλά οι επαναστάτες. Γιατί οι ρατσιστές και οι νεοναζί αποτελούν δύναμη κρούσης του καπιταλισμού. Το δε Συμβούλιο Δικαιούωνταις και Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, στη συνεδρίασή του της 19.4.2007, που ψήφισε

■ Σκάνδαλο απογισίου κρέατος

Επιβεβαιώνει έμμεσα τις καταγγελίες μας το ΓΧΚ

Αρνείται το Γενικό Χημείο του Κράτους να μας δώσει τις αναλύσεις που έκανε για αιγίνευση φαινυλοβουταζόνης στα νοθευμένα με αλογίσιο κρέας προϊόντα, επιβεβαιώνοντας ότι έτσι έχουν αλλάξει τα πράγματα. Επίσημα, διότι έχουν αλλάξει τα πράγματα επιβεβαιώνοντας την ιδιαίτερη της Ευρώπης ηρεμία στην ΕΦΕΤ, που προβλέπει ο νόμος, η Ε' Χημική Υπηρεσία, με έγγραφο που υπογράφει η προϊσταμένη της Ευεγενία Λαμπτή, μας απάντησε ότι «οι εκθέσεις εξέτασης για προσδιορισμό φαινυλοβουταζόνης σε προϊόντα από κρέας προϊόντα που έχουν αλλάξει την ιδιότητα του νόμου, μετατρέπονται σε απόλυτο δικτάτορα, που μπορεί να αρνείται τα πάντα».

Ποια έρευνα μπορεί να δυσχερανθεί σε προκειμένων; Τα αποτελέσματα ανακοινώθηκαν από την ΕΦΕΤ με δελτία Τύπου. Είπε ότι όλα τα δείγματα βρέθηκαν αρνητικά, εκτός από δύο που βρέθηκαν αρνητικά, εκτός από δύο που βρέθηκαν θετικά σε φαινυλοβουταζόνη. Εδώσει μάλιστα και τις συγκεντρώσεις που βρέθηκαν. Αρα, αυτό που υποτίθεται ότι ερευνάται έχει λήξει και έχει ανακοινωθεί. Μένει η επιβολή προτύπων και η ηρεμία στην ΕΦΕΤ, που αποτελείται από την ιδιό

χρηματοδότηση των ΑΕΙ και των ΤΕΙ αικολουθεί φθίνουσα πορεία, το διδακτικό προσωπικό έχει υποστεί τεράστιες μειώσεις στον έστι και άλλως χαμηλό μισθό του. Τα παιδιά των εργατικών οικογενειών βιώνουν στο σπίτι τα αποτελέσματα των σαρωτικών μεταρρυθμίσεων στο χώρο της εργασίας, μιας και οι γονείς τους έμειναν άνεργοι ή έγιναν εποχικά απασχολούμενοι ή εργάζονται δύο με τρεις μέρες την εβδομάδα με άθλιες αμοιβές. Πηγαίνουν σε φροντιστήρια με τεράστιες θυσίες της οικογένειάς τους, αλλά δύσκολα θα αποσάλωσουν το χαρακτήρα τους και θα πειθαρχήσουν σε ένα πρόγραμμα προετοιμασίας για τις εξετάσεις. Το μόνο που καταφέρνουν στις περισσότερες περιπτώσεις είναι να καμουφλάρουν τις αδυναμίες τους, μιας και τα κενά, ειδικά στα Μαθηματικά, εμφανίζονται από τις τελευταίες τάξεις του δημοτικού. Στον αντίτοδα, τα παιδιά που προέρχονται από τα ανώτερα στρώματα πηγαίνουν σε ιδιωτικά σχολεία (που δεν εφαρμόζουν βέβαια το αναλυτικό πρόγραμμα και διδάσκουν ουσιαστικά μόνο τα βασικά μαθήματα στις τελευταίες τάξεις – π.χ. την ώρα της Αστρονομίας κάνουν Μαθηματικά), κάνουν ιδιάτερα στο σπίτι και γενικά κάνουν την καλύτερη δυνατή προετοιμασία για τις εξετάσεις.

Σε μια κοινωνία ταξικά διαιρεμένη, λοιπόν, οι εξετάσεις επισφραγίζουν ένα μάλλον προδιαγραμμένο αποτέλεσμα. Μια μικρή μειοψηφία μαθητών συνεχίζει τις σπουδές και οι υπόλοιποι καταλήγουν στα αζήτητα. Μήπως αν τα θέματα είχαν καλύτερη διαβάθμιση, τα βιβλία ήταν πιο καλογραμμένα, οι ώρες διδασκαλίας περισσότερες, το αποτελέσμα θα ήταν διαφορετικό; Μα δεν είναι οι θέσεις στις ανώτερες σχολές λιγότερες από τους μισούς υπουργίους; Μα δεν ξεκινούν τα παιδιά πάντα από διαφορετικές αφετηρίες λόγω της κοινωνικής τους προέλευσης;

Ας σκεφτούν οι συνάδελφοι μαθηματικοί ότι, για να λύσουν ένα πρόβλημα που τους απασχολεί στον τομέα τους, δεν κλείνουν τις σημειώσεις τους και τους υπολογιστές τους, δεν ρυθμίζουν το χρονόμετρο στις τρεις ώρες, αλλά απεναντίας χρησιμοποιούν όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, μιλούν ακόμη και μεταξύ τους προκειμένου να φτάσουν στο ζητούμενο. Οι εξετάσεις είναι ξένο σώμα στη μαθησιακή διαδικασία και ως τέτοιο έπρεπε να αντιμετωπίζεται από τους εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων. Δυστυχώς όμως, το γεγονός ότι έχουν περάσει οι ίδιοι τις πανελλαδικές και τις πάσης φύσεως εξετάσεις έχει «ποτίσει» όλο τους το σκεπτικό και δεν μπορούν να φανταστούν ένα σχολείο απαλλαγμένο από αυτές. Φτάνουν στο σημείο να αναπταράζουν τυφλά το «επιχείρημα» των αστών δημοσιολόγων, ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να αντέξει τόσους πτυχιούχους, αποδεχόμενοι πλήρως τις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής. Φυσικά, η κατάργηση των εξετάσεων και η ελεύθερη πρόσβαση στις πανεπιστημιακές σχολές μοιάζει σήμερα πολύ μακρινή, έχει πάψει πια να είναι σύνθημα στα χείλη των μαθητών και δεν έχει την υποστήριξη –ούτε σε επίπεδο λόγων– των καθηγητών. Οι ίδιοι οι καθηγητές, άλλωστε, έχουν αποδεχτεί το διαγωνισμό της ντροπής του ΑΣΕΠ, που αικυρώνει το πανεπιστημιακό τους πτυχίο και κρίνει την «αξιούση» τους ως εκπαιδευτικών μέσα σε ένα τετράωρο.

Η κατάργηση των εξετάσεων στο πλαίσιο του καπιταλισμού δεν καταργεί φυσικά την κοινωνική ανισότητα και δε συνεπάγεται τη δημιουργία του σχολείου της γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης. Ωστόσο, η κατάργηση αυτού του ταξικού φραγμού είναι μια ανακούφιση για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Άς οικοδομήσουμε, λοιπόν, οι εκπαιδευτικοί μια σταθερή συμμαχία με τους μαθητές μας στη βάση των συνθημάτων: Κατάργηση των εξετάσεων και των «αξιολογικών» κρίσεων, ελεύθερη πρόσβαση στις πανεπιστημιακές σχολές, γενναία αύξηση της χρηματοδότησης για την παιδεία, μόρφωση και δουλειά για όλους.

Ενας μαθηματικός

Επιχορήγηση - πρόκληση

Οχορός στην Ελλάδα είναι το αποτπαίδι των τεχνών, αφενός γιατί δεν υπάρχει η παράδοση και η κουλτούρα που συναντάμε σε όλες χώρες και αφετέρου γιατί το αστικό κράτος ποτέ δε στήριξε ουσιαστικά αυτή την τέχνη, όχι μόνο στον επαγγελματικό τομέα αλλά και τον εκπαιδευτικό. Παρόλο που υπάρχουν αξιόλογες ομάδες σύγχρονου χορού και το επίπεδο των χορευτών είναι υψηλό, γεγονός που τους καθιστά ικανούς να συνεργάζονται με μεγάλες ομάδες του εξωτερικού.

Το υπουργείο Πολιτισμού όλα αυτά τα χρόνια μοιάζει ψύχουλα στις ομάδες χορού, ποσά που δεν ξεπερνούσαν τις 30.000 ευρώ (τα τελευταία χρόνια, γιατί μετά την κρίση έπαψαν οι επιχορηγήσεις) και με αυτά τα χρήματα οι χορογράφοι καλούνταν να κάνουν παραγωγές μη ξέροντας ποιον να πρωτοπληρώσουν: τους χορευτές τους, τα θέατρα, τους τεχνικούς, άλλους συνεργάτες;

Βέβαια, δεν έχει μόνο ευθύνη το υπουργείο για την κατάσταση αυτή. Οι ευθύνες βαράνουν και το χώρο του χορού. Π.χ. τι αγώνες δόθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, πέρα από το να εξασφαλιστούν δωρεάν μερικά θέατρα, για τη διοργάνωση του φεστιβάλ του Σωματείου Ελλήνων Χορογράφων;

Ερχεται, λοιπόν, η ειδηση της σκανδαλώδους υψηλής επιχορήγησης από το ΕΣΠΑ στην πολιτιστική ομάδα Ηχόδραμα, για να αποκολύψει τη σάπια κατάσταση που υπάρχει χρόνια τώρα. Στην ομάδα αυτή δόθηκε το ποσό των 329.000 ευρώ (!) για το έργο: «Βελ-

τίωση πολιτιστικών υπηρεσιών στην Αττική και προβολή του σύγχρονου χορού μέσω παραγωγής προβολής και παρουσίασης χοροθεατρικών και μουσικοχορευτικών παραστάσεων εμπνευσμένων από την ελληνική ιστορία και παράδοση και παρουσιάζοντας την εργαζόμενη πράτη της Ελλάδας, όπου έχουν καταβαθμωθεί τα πάντα, ο πολιτισμός είναι πολυτελεία. Μια κατάσταση που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πρέπει να αλλάξουν, αλλιώς ο χορός θα παραμείνει μια τέχνη αυτοαναφορική, με ένα περιορισμένο κοινό.

M.P.
Πηγή:
<http://et.diavgeia.gov.gr/f/ypot/ada/%CE%92%C E%95%CE%9D%CE%A6%CE%93-943>

Γνωστός ο νεοναζί μπράβος

Οδένδιας έστησε ολόκληρη προπαγανδιστική επιχείρηση με τη σύλληψη δύο νεοναζί μπράβων, που έβαλαν φωτιά σε καιρενίο αιφρικανού μετανάστη. Επρεπε να στηρίξει «εμπράκτω» την άρνηση της ΝΔ να ψηφίσει το «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο του Ρουπακιώτη, οπότε έδωσε εντολή να θυσιαστούν δύο μπράβοι, οι οποίοι βέβαια ήταν γνωστοί στο ΑΤ Αγίου Παντελέημο-

να, αφού χρόνια τώρα συνεργάζονται αρμονικά με τους μπάτους, σπέρνοντας τον τρόμο στην ευρύτερη περιοχή.

Εκείνο που δεν έγραψαν οι αστικές φυλλάδες είναι πως ο ένας από τους μπράβους είναι από εκείνους που επιτέθηκαν στην αντιφασιστική μοτοπορεία, έφαγε το έντονο του και ακολούθησε η δολοφονική επίθεση των ΜΑΤ και ΔΕΤΑ.

■ Το χρήμα δεν κρύβεται

Με χορηγούς τη «Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών» του Ιδρύματος Ωνάση και την «Καθημερινή» του ομίλου Αλαφούζου, η Διαμαντοπούλου οργανώνει την ερχόμενη Δευτέρα φιέστα για να διαφημίσει το «Δίκτυο για τη μεταρρύθμιση στην Ελλάδα και την Ευρώπη». Ομιλητές στη φιέστα, πέρα από τη Διαμαντοπούλου και τον καθηγητή Λουκά Τσούκαλη, θα είναι ένας φιλανδός πρώην πρωθυπουργός και ένας ιταλός πρώην επίτροπος. Το θέμα της φιέστας δεν το αναφέρουμε, γιατί δεν έχει κανένα νόημα, αφού εκείνο που επιδιώκεται είναι η επανάκμηψη της Διαμαντοπούλου στην εγχώρια πολιτική σκηνή. Το παραδίκι που ρέει άφθονο για τέτοιες φιέστες σημειώνουμε.

■ Καημός που δεν τον παίζουν

Βαθύ παρόπανο τον έπιασε τον λαϊκοδεξιό και βαθιά θρησκευόμενο Νίκο Νικολόπουλο. Ήταν ο πρώτος που έφυγε από το νεοδημοκρατικό μαντρί, ο πρώτος που ίδρυσε κοτζάμ «χριστοανδημοκρατικό Κίνημα Ελλάδας» και κανένας δεν του δίνει σημασία. Ακόμα και ο απίθανος Κατσανέβας έφτιαξε «κόμμα» και βγήκε σε καναδικό ραδιοφωνικός εκπομπές και αυτός το «κίνημα» σε «κόμμα», έστειλε για δεύτερη φορά την ίδια διακήρυξη (στη φωτογραφία μόνο δεν πρόσεξε και η πινακίδα γράφει ακόμα «κίνημα») και στήθηκε περιμένοντας δημοσίτητα. Μάταια βέβαια. Είναι να μη σε βάλουν στη μάρη λίστα...

Τελευταία πολιτική συζήτηση με θέμα-πρόκληση

Ο νέος ρεφορμισμός των «προτάσεων εξόδου» από την κρίση και ο ρεαλισμός της επαναστατικής στρατηγικής

Συζήτηση

Παρασκευή 31 Μάι 2013

8.00 μμ

ΚΟΝΤΡΑ
Λαζαρουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegersi.gr

Τελευταία πολιτική συζήτηση γι' αυτή τη σεζόν στην «Κόντρα», μ' ένα θ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Η δήλωση της εβδομάδας: «Σταθεροποιήσαμε την Ελλάδα στην Ευρώπη. Τώρα τη σταθεροποιούμε στον παγκόσμιο χάρτη». Αντώνης Σαμαράς έφα χωρίς να αποκαλύψει τον τρόπο της σταθεροποίησης, αν και όλοι τον ξέρουν. Οπως άλλωστε και το περί σταθεροποίησης σχετικό ανέκδοτο... Υπάρχει όμως και συνέχεια ικανή να μονοπαλήσει την «παπάρα της εβδομάδας» για πολλά Κοντρόφυλλα. Ήδη γίνονται και οι σχετικές εγγραφές στο Εθνικό Κοτσανολόγιο που τηρεί (πού τυρί;) η σήλη με δρησκευτική, γεωγραφική, μαθηματική, γλωσσική και βιολογική ευλάβεια.

Πέρασαν κιδάς 25 χρόνια από τότε, αλλά κάνει καλό να αναδυμόμαστε κάποια πράγματα: Ήταν 26 Μάΐο του 1988 όταν «οι καθηγητές της μέσης εκπαίδευσης ξεκινούσαν απεριγιακές κινητοποιήσεις στη διάρκεια των προαγωγικών και των γενικών εξετάσεων». Η απεργία δημιούργησε μεγάλη αναστάσωση στην παιδεία και ανεστάλη επειτα από ένα μήνα. Πολλά, πάρα πολλά άλλαξαν από τότε...

«Το επανεπιστάτικο προλεταριάτο δα κατορθώσει ώστε η δρησκεία να γίνει πραγματικά ατομική υπόδεση για το κράτος. Και μέσα σ' αυτό το ξεκαδαρισμένο από την μεσαιωνική μούχλα πολιτικού καθεστώς, το προλεταριάτο δ' αρχίσει μια πλατιά, ανοιχτή πάλι για την εξάλειψη της οικονομικής δουλείας, που είναι η αληθινή πηγή της δρησκευτικής αποβλάκωσης της ανθρωπότητας» (Vladimir Lenin - 3 Δεκεμβρίου 1905).

«Απελευθέρωση των συλληδόντων γυναικών! Το είδαμε κι αυτό μέσα στον κατακλυσμό όσων βλέπουμε καθημερινά και επιταχύνουν σταδιακά την απώλεια μαλλιών και όρασης. Σε ανακοίνωση του ΚΚΕ (μ.λ) αυτή τη φορά και μας εξέπληξε.

Στα 3,62 δισεκατομμύρια ευρώ έφτασαν τα κέρδη της τράπεζας Πειραιώς στο πρώτο τρίμηνο του 2013! Και στα δικά μας οι αδέκαρες. Και εις άλλα με υγεία και η Σάλλα με υγεία και ο Σάλλας με υγεία επίσης.

«Η κριτική της κερδοσκοπίας πρέπει να είναι κριτική της κεφαλαιοκρατικής μορφής της κοινωνικής αναπαραγωγής. Χωρίς μια τέτοια κριτική του κεφαλαίου, η κριτική της κερδοσκοπίας είναι αντιδραστική. Το γεγονός ότι ο ναζισμός ενστέρνιστηκε τη "Βιομηχανία" και απέρριψε αυτό που είδε ως ένα βαμπιρικό χρηματοοικονομικό κεφάλαιο, δα πρέπει να είναι αρκετό για να αναδείξει το σαδρό χαρακτήρα μιας τέτοιας κριτικής της παγκοσμιοποίησης. Η ανάκαμψη των αντικαπιταλιστικών κινημάτων σε όλο τον κόσμο είναι ένα ελπιδοφόρο σημάδι. Εν τούτοις, δεν υπάρχει χώρος για αυταρέσκεια. Περισσότερο ενοχλητική είναι η σύγχρονη αδιαφορία προς την επανάσταση. Τι σημαίνει αντικαπιταλισμός στη σύγχρονη μορφή του –της αντιπαγκοσμιοποίησης– εάν δεν είναι μία πρακτική κριτική του καπιταλισμού και τι επιδυμεί να επιτύχει εάν ο αντικαπιταλισμός της αποτυγχάνει να ενστέρνεται το επαναστατικό σχέδιο της ανθρώπινης χειραφέτησης; Αντικαπιταλιστική αδιαφορία προς την επανάσταση είναι μια εξ ορισμού αντίφαση. Τέτοιες αντιφάσεις ζητούν αποφάσεις κι αυτές δεν οδηγούν αναγκαία στην επανάσταση με την κατάλληλη σημασία της λέξης: το σχέδιο της ανθρώπινης χειραφέτησης (Werner Bonefeld).

Φροντίζοντας για την έγκαιρη, χωρίς τυμπανοκρουσίες αλλά με ντεφικουσίες και πρισματική (βαρεδήκαμε τη σφαιρική που παρέχουν όλοι) ενημέρωση του φιλοδεάρμονος κοινού μας, ενημερώνουμε ότι απόύει ο γάμα-γάμα του αυτοσποκαλούμενου «κοιμουνιστικού» κόμματος δια μίλησε σε πολιτική εκδήλωση στην κεντρική πλατεία της Καρδίτσας και αύριο δια παρευρεδί σε εκδήλωση μηνής με αφορμή τη συμπλήρωση οκτώ χρόνων και τεσσάρων ημερών από τον δάνατο του Χαρίλαου Φλωράκη (22 Μάΐο του 2005).

Δυστυχώς οι δηλώσεις Θεόδωρου Πάγκαλου και κυρίως οι επεξηγηματικές λεπτομέρειες που έδωσε ο ακρογωνιαίος, μέγας και στιβαρός ογκόλιθος (της πολιτικής) περί «κτίνους Ζίζεκ» και «φυλάκισης του Τσίπρα», ξεφεύγουν από τις αρμοδιότητες της στήλης («δεν είναι χιούμορ» όπως είπε και ο ίδιος) και αφήνονται σε καταλληλότερες πένες. Από πού να πιαστούμε; Από τις εξισώσεις των άκρων, από τις προσπάθειες νομοδέτησης, από τις αναφορές στα γκούλαγκ, στον Στάλιν, στον Μιχαλολιάκο και όλα μαζί στο μίζερ; Πόσα να αντέξει κανείς πια;

Γιατί στο δελτίο Τύπου που ανακοινώνει την τοποθέτηση του Σωτήρη Χατζάκη στη διεύθυνση του Εθνικού Θεάτρου, ενώ υπάρχουν πάμπολλες λεπτομέρειες της πορείας του, δεν υπάρχει αναφορά στη μέχρι πρότινος δημετρία του στο «τιμόνι» του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος; Είναι υπαινιγμός για κάπι;

Η σήλη χαιρετίζει με παλαμακισμούς τη χρήση ανιχνευτή μετάλλων στην είσοδο της βουλής, όσο κι αν αυτό προσκρούει στις αρχές της ισότητας και του σεβασμού της διαφορετικότητας, αφού ο ανιχνευτής δα ηχεί όταν διέρχονται τενεκέδες και λοιπά μεταλλικά αντικείμενα.

«Συγνώμη που οι λέξεις ήταν λέξεις / και δεν ήταν σφαίρες / κραυγές γλάρων / ή παιδικές μελωδίες» (Γιάννης Αγγελάκας – «Πώς τολμάς και νοσταλγείς τούγλανε»).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 50ή συνεδρίαση Δευτέρα, 20.5.2013

Στη συνεδρίαση κατέθεσαν τρεις υπαλλήλοι εταίριων κούριερ και μία υπαλλήλος της γαλλικής πρεσβείας. Καμιά από τις μάρτυρες δεν εισέφερε κάτι που μπορεί να αξιοποιηθεί ποινικά από το τρομοδικείο, ενώ οι δύο υπαλλήλοι στις οποίες επιδείχτηκαν φωτογραφίες δεν αναγνώρισαν κανέναν από τους αποστολείς των βομβιδεμάτων.

Μετά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο του τρομοδικείου και μια διακοπή προκειμένου να έρθουν μερικοί από τους απόντες συνηγόρους, υπέβαλαν ερωτήσεις στον αντιρομοκρατικό Π. Μπαγατέλα οι Γ. Καραγιανίδης, Κ. Σακκάς, Α. Μητρούσιας και Χ. Τσάκαλος, ενώ παρεμβάσεις έκαναν οι συνηγόροι Δ. Κατσαρής, Α. Παπαρρούσου, Φρ. Ραγκούσης, και Σ. Φυτράκης. Ετσι, «Ζωήρεψε» η ακροαματική διαδικασία, αλλιώς θα είχαμε μία ακόμη ρουτινιάρικη συνεδρίαση.

Ο Π. Μπαγατέλας στριμώχτηκε αρκετές φορές από τις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν. Από τη δύσκολη θέση ανέλαβε να τον βγάλει –όπως έχει καθιερωθεί- η πρόεδρος, πότε διακόπτηντας τον Χ. Τσάκαλο και πότε απευθύνοντας ερωτήσεις στους άλλους τρεις κατηγορούμενος για τα όπλα που βρέθηκαν στην κοτοχή τους (για τα οποία έχουν τοποθετηθεί ευθαρσώς και με απολύτη σαφήνεια). Ο προσαρτείται στην πρόσδικη αρκετές φορές από τις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν. Από τη δύσκολη θέση ανέλαβε να τον βγάλει από το αδίεξοδο. Ο Χ. Τσάκαλος επεσήμανε στην πρόεδρο ότι δεν μπορεί να συνεχίζει αυτή την τακτική και απαίτησε να τον αφήσει να ολοκληρώσει τις ερωτήσεις του. Ο προσαρτήμανε ότι μια σύλληψη για απλή οπλοκατοχή παρουσιάστηκε από την Αντιρομοκρατική και τα παπαγαλάκια της σαν σημαντική σύλληψη μελών της ΣΠΦ και έκλεισε τον ζωντανό της για μια ακόμη φορά ότι οι αγωνιστές αυτοί δεν έχουν καμία σχέση με την οργάνωση.

Ο Γ. Καραγιανίδης ρώτησε τον ασφαλίτη γύρω από την υποτιθέμενη παροκιλούθηση του στο ΚΤΕΛ Αγρινίου. Του ζήτησε να περιγράψει χαροκτηριστικά της τότε εμφάνισή του, τον ρώτησε πώς κίνησε την περιέργεια του και τον παρακολουθούσε στο ΚΤΕΛ μαζί με ένα άγνωστο άτομο, αφού δεν τον γνώριζε. Η περιγραφή του Μπαγατέλα ήταν της πλάκας, ενώ η απάντηση του, ότι το αστυνομικό του ένοπτικο τον οδήγησε να παρακολουθήσει τις κινήσεις δύο αγνώστων σ' αυτόν απόμων, προκάλεσε γελιού. Οταν ο Γ. Καραγιανίδης τον ρώτησε πόσο χρονικό διάστημα έμεινε στο ΚΤΕΛ Αγρινίου, ο Μπαγατέλας απάντησε ότι έμεινε μόνιμα ωρά! Κατά τη γνώμη μας, αποδείχτηκε ότι ο Μπαγατέλας δεν είχε πάει στο ΚΤΕΛ Αγρινίου και κατέθεσε ψευδή γεγονότα, προκειμένου να ενοχοποιήσει τόσο τον Γ. Καραγιανίδη όσο και τον Τ. Θεοφίλου, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και οι κατηγορίες με τις οποίες παραπέμπεται και ο εντολέας της Α. Μητρούσιας. Ετσι, υπάρχει ο κίνδυνος το δικαστήριο αυτό να εκδώσει απόφαση πολύ πρό το παρόν τρομοδικείο εκδώσει τη δική του.

Τέλος, ο Μ. Νικολόπουλος κατήγειλε την πρακτική της Αντιρομοκρατικής να βαρπίζει μέλη της ΣΠΦ όλους τους συλλαμβανόμενους αναρχικούς και υπογράμμισε ότι μέλη της οργάνωσης είναι οι 10 που έχουν συλληφθεί. ■ 51η συνεδρίαση
Τετάρτη, 22.5.2013

Στη συνεδρίαση εξέτασηκαν έξι υπαλλήλοι εταίριων κούριερ, που στέλνουν δέματα στο εξωτερικό μέσω του αεροδρόμιου «Ελευθέριος Βενιζέλος». Οπως είναι γνωστό, δύο «βομβιδέματα» που είχαν αποδέκτες την Μέρκελ και τον Μπερλουσκόνι δεν είχαν ε

Αριστερά καπέλα σε ρόζ απόχρωση

Θέλετε ένα παράδειγμα για το πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί η «αυτοδιοχείριση» για το μάζεμα «κουκιών» στο μεγάλο παζάρι της κοινοβουλευτικής «αλλογής» με αριστερό προφίλ, κοινώς για την ενίσχυση του ΣΥΡΙΖΑ στις ερχόμενες εκλογές; Ο λόγος για την εκδήλωση του Δικτύου Επισφαλώς Εργαζομένων και Ανέργων το απόγευμα της περασμένης Τρίτης, με ομιλητές τον Raul Godoy, επί 20ετία εργαζόμενο και από τα ιδρυτικά στελέχη του συνδικάτου του αυτοδιοχειρίζομενου εργοστασίου της Zanon στην Αργεντινή, εκπρόσωπο των εργαζομένων της BIOME και μια οικονομολόγο.

Αν επρόκειτο μόνο για την προσπάθεια των εργαζόμενων να μην πεινάσουν τα παιδιά τους, όπως υποστήριξε ο εκπρόσωπος των εργαζόμενων στη BIOME, που έχουν καταλάβει το εργοστάσιο και το λειτουργόν, ή για τον αγώνα επιβίωσης των 450 εργατών της Zanon μετά από 10 χρόνια κατάληψης, δε θα μιλούσαμε για καπέλωμα, αλλά για μορφές αγώνα κάποιων εργαζόμενων προκειμένου να επιβίωσουν. Μορφές αγώνα και αντιλήψεις με πολλές από τις οποίες θα μπορούσε να διαφωνήσει κανείς, αλλά θα τις σεβόταν, αφού έχουν κίνητρο την υπεράσπιση του εργάτη από την απόλυτη εξαθλίωσή του (άσχετα αν τελικά η προσπάθεια αποδειχτεί επιτυχημένη ή όχι). Οταν όμως τα εγχειρήματα αυτά χρησιμοποιούνται για να ενισχυθούν κόμματα κοινωνικής δημιαρχίας, τα πράγματα αλλάζουν. Τότε μιλάμε για πρόκληση. Πώς έγινε αυτό στη συγκεκριμένη εκδήλωση;

Μετά την ομιλία των δύο εκπροσώπων των εργαζόμενων και ορισμένες ερωτήσεις που τέθηκαν από τους παρευρισκόμενους, άρχισε το συριζικό ρεπερτόριο. Την αρχή έκανε με την τοποθέτηση του ο βουλευτής Πρέβεζας του ΣΥΡΙΖΑ Κώστας Μπάρκας, ο οποίος δήλωσε ότι είναι απ' αυτούς που συμμετείχαν στο Δίκτυο Επισφαλώς Εργαζόμενων. Ο Μπάρκας, αφού χαιρέτισε τα αυτοδιοχειριστικά παραδείγματα της Zanon και της BIOME, υποστήριξε ότι τέτοια εγχειρήματα θα πρέπει να στηριχτούν από μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Στη συνέχεια, πήρε το λόγο η οικονομολόγος του πάνελ Στεφανία Γεωργακάκου-Κουτσονίκου, η οποία έκανε μία εκτεταμένη μαρξίζουσα ανάλυση για την «αντίληψη της παραδοσιακής αριστεράς για την υπέρβαση του καπιταλισμού, που οδήγησε σε έναν ιδιότυπο κρατικό καπιταλισμό στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες», για την «απελευθέρωση της δημιουργικότητας των εργαζομένων» και τη «συμμετοχή τους στο σχεδιασμό της παραγωγής, μέσω της αυτοδιοχείρισης, ώστε να καταργηθεί η διάκριση μεταξύ χειρωνακτικής και πνευματικής εργασίας» (sic!), για την «αλλογή των δομών και το σπάσιμο της ιεραρχίας» και άλλα τέτοια... συμπαθητικά.

Και πού κατέληξε; Στο ότι η αυτοδιοχείριση των εργοστασίων είναι μεν σημαντικό εχειρήμα, αλλά δεν πρέπει να θεωρηθεί πανάκεια. Διότι, «παρότι το αυτοδιοχειρίζομενο μοντέλο αλλάζει την οργάνωση της παραγωγής εντός του εργοστασίου και ταυτόχρονα στοχεύει στην κάλυψη των αναγκών των εργαζομένων, δε σημαίνει ότι αυτόματα οργανώνεται στη βάση της παραγωγής για την κάλυψη αναγκών. Σημαίνει ότι εξακολουθεί να οργανώνεται στη βάση της παραγωγής για

την ανταλλαγή, να παράγει δηλαδή ανταλλακτικές αξίες και όχι αξίες χρήσης, να παράγει εμπορεύματα και όχι χρήσιμα προϊόντα και άρα συνεχίζει να υπόκειται στη διαδικασία του ανταγωνισμού και να δέχεται συνεχείς πιέσεις, με κίνδυνο να αναπαράγει στο εσωτερικό του τις καπιταλιστικές δομές προκειμένου να ανταπεξέλθει σε έναν συνεχώς εντεινόμενο ανταγωνισμό». Κι εκεί που λέγαμε ότι κάτι σωστό πάει να ειπωθεί, έστω και με κάποια λάθη, όπως ο υπαινιγμός ότι τα εμπορεύματα δεν είναι χρήσιμα προϊόντα (αλλιώς, γιατί τα αγοράζει κανείς αν δεν είναι χρήσιμα);, αναγνωρίζοντας όμως ότι το κεφάλαιο δεν παράγει στη βάση της χρησιμότητας αλλά της κερδοφορίας, έρχεται η κατραπακιά: «Για να υπερβεί το πλαίσιο του ανταγωνισμού, το αυτοδιοχειριστικό μοντέλο θα πρέπει να συνδεύεται και από έναν πολιτικό στόχο».

Ποιος είναι αυτός ο στόχος; Η πράγματα είναι πιο απλά στη βάση τους. Αν τα μέσα παραγωγής δεν περάσουν στην εξουσία των εργατών (κι αυτό θα γίνει μόνο με την προλεταριακή επανάσταση, όπως και να την ονομάσει κανείς, αν δεν του αρέσει ο... ξύλινος λόγος, και όχι με χαριόγελα στις κάλπες), αν δεν οικοδομηθεί ένα κράτος που θα ασκεί δικτατορία σ' αυτούς που θέλουν την επιστροφή της εξουσίας του κεφαλαίου και θα αναπτύσσει πιο πλαστική δημοκρατία για τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου, με στόχο το ίδιο το κράτος αυτό να μπει σε διαδικασία απονέκρωσης στην πορεία, όταν ολόενα και περισσότεροι εργάτες εμπλέκονται στη διοίκηση όλων των κοινωνικών υποθέσεων, όσο κι αν πληθύνουν οι αυτοδιοχειρίζομενες οικονομικές κοινότητες (κάτι που δεν έχει γίνει στην Αργεντινή, όχι μόνο θα είναι ανίκανες να εφαρμόσουν τον οποιοδήποτε σχεδιασμό (αφού η καθεμιά θα λειτουργεί για τη δική της επιβίωση), αλλά θα ενσωματωθούν απόλυτα στον καπιταλισμό, όπως συμβαίνει με την περίπτωση της Μοντρογκόν, η οποία ανδρώθηκε την εποχή της φρανκικής δικτατορίας και πρόσφατα κέρδισε και το πρώτο βραβείο στον τομέα «τόλμης στην επιχειρηματικότητα» από τους Φαινάνσιαλ Τάιμς (αν δεν το πιστεύετε, μπορείτε να δείτε το δημοσίευμα στο <http://www.tulankide.com/en/mondragon-corporation-winner-at-the-boldness-in-business-awards-organised-by-the-financial-times/>)! Η κυρία οικονομολόγος, όμως, ανακάλυψε θετικά στοιχεία οργάνωσης ακόμη και στη Μοντρογκόν, αν και παραδειγματικό δρα καθαρά καπιταλιστικά!

Οσο για τις αλλαγές στις δομές, που υποτίθεται ότι έχουν φέρει οι αυτοδιοχειρίζομενες επιχειρήσεις, αυτό κανείς δεν μπορεί να το εξακριβώσει. Τα λεγόμενα του συμπαθέστατου Ραούλ για τον δημοκρατικό τρόπο λειτουργίας του εργοστασίου, που εξακολουθεί να υφίσταται δέκα χρόνια μετά την κατάληψή του, όντας σε εχθρικό περιβάλλον και χωρίς τη βοήθεια του κράτους, δεν επαρκούν για να πειστούμε, αφού δε μπορούμε να το εξακριβώσουμε. Γ' αυτό και κρατάμε την απάντηση που πήραμε, όταν ωρτήσαμε για το επίπεδο των μισθών. Οτι οι όποιες αυξήσεις εξανεμίζονται πολλές φορές από τον τεράστιο πληθωρισμό, οπότε η επιπλέον δουλειά πρέπει να στράφει. Ο μηνιαίος μισθός των εργατών στη Zanon, από τα 800 πέρασ στα 10 χρόνια, βρίσκεται στα 6000! Ποσό που ισοδυναμεί με 900 περίπου ευρώ (χωρίς όμως να ξεκαθαριστεί τι γίνεται με την ασφάλιση). Ποσό που παραμένει κάτω από το μέσο μηνιαίο μισθό στη χώρα (βλ. <http://www.salaryexplorer.com/salary-survey.php?&loc=1&loc=10>).

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ο κυρ Αντώνης πάει καιρός που ζούσε στην αυλή. Στην κατά Iάκωβο Καρπανέλη «αυλή των θαυμάτων» και κατά Γκούλογκι (για το συγκρότημα μιλάμε) «αυλή των θεαμάτων». Με τους αυλικούς του (αν και αυλικός άλλων και ο ίδιος στον ατέρμονα κύκλο των διασχιστών της πάλης των τάξεων), με τις κότες του, με τα γίδια, τα μοσχάρια και τα κτήνη, σωστός κτηνοτρόφος, άρχοντας και άξιος εκπρόσωπος της κυριαρχηγής βουκολικής τάξης στα λατιφούντια του αέναου μεσαίωνα που έφερνε σταδιακά την πανηγυρική επιστροφή στην προϊστορία.

Ομως, παρά την σχεδόν ολοσχερή καθυπόταξη του τρεφόμενου με παντεσπάνι φτωχού και άμοιρου (όχι ευθυνών) λαού, παρά τον σφυρόδρομό της ταξικής ζάλης που διαδέχτηκε την funny Πάλλη για να κλείσει το ζήτημα «εργασία», τα μεγάλα μαύρα σύννεφα δεν έλεγαν να φύγουν πάνω από τα κεφάλια των εξαχρειωμένων και ογενών ευγενών. Ομως, «δεν είναι μόνο τα σύννεφα που θα υπάρχουν πάνω από τα κεφάλια τους από δω και πέρα», συμπλήρωνε σιβυλλικά μια παροιμία του γιατρού Joseph-Ignace Guillotin που βρέθηκε χαραγμένη στο καύκαλο μιας χελώνας στα υπόγεια της Βασιλίτης. Υπονοώντας όσα επιβεβαιώθηκαν ιστορικά από τον βασιλιά Λουδοβίκο ΙΣΤ' και τη συμβία του Μαρία Αντουανέτα, τον χημικό Αντώνιο Λαρβουαζέ, τον αστρονόμο Ζαν Σιλβέν Μπαριγί, τον ποιητή Αντρέ Σενιέ, τη φεμινίστρια Ολέμπι πντε Γκουζ, τον δικηγόρο και επαναστάτη Μαξιμιλιανό Ροβεστέρε, τον ρήτορα Ζορζ Ζακ Νταντόν, τον πολιτικό Σαιν Ζιστ, την ευγενή μαντάμ ντι Μπαρί, τη συγγραφέα μαντάμ Ρολάν, τη δολοφόνο του Μαρά Σαρλότ Κορντέ, τον πρώτο σύζυγο της Ιωσηφίνας Αλέξανδρο Μπιαρνέ και... ας σταματήσουμε εδώ για να μην έχουμε προβλήματα με την αρχισυνταξία που γεμίζουμε την επιστολή, Μεμά, Λάκη S (memé a la qui est, με μαλάκι as...).

Επιστρέφουμε στον σκοτεινό και πολυτάραχο μεσαίωνα, τα προβλήματα του οποίου έκαναν πραματευτή και γυρολόγο τον κυρ Αντώνη, βγάζοντάς τον στον μεϊνάνι και στους οκληρούς δρόμους της ζεντιάς. Ομως καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή –ειδικά αν είναι και υψηλής κερδοφορίας– και είναι μεγάλα αλρά κλάσης η θεωρία ότι το φωμί της ζεντιάς είναι πικρό (είναι νοσημότατο και φθηνότερο απ' αυτό που τρώμε εδώ με τρία ολόκερα ευρώ ανά κανονικό και πλήρες κιλό). Μέχρι και στα χνάρια του Μάρκο Πόλο βράδισε ο κυρ Αντώνης για να διολαλήσει την πραμάτεια του, επιστρατεύοντας τη δελεαστική λαϊκή παροιμία που για δύο αιώνες αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο του νεοελληνικού αστικο

ΚΟΝΤΡΑ

Ρωσόδουλοι, κάτω τα χέρια από την ΑΕΚ...

Ητακτική του αντιπεριοπτασμού είναι γνωστή. Δημιουργεί κάποιος ένα γεγονός σε ένα σημείο, η προσοχή της δημοσιότητας πέφτει σε αυτό και στη συνέχεια κάνει τη δουλειά του σε κάπιο άλλο σημείο. Αυτή την τακτική επέλεξε ο πρόεδρος της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, Γιάννης Αλαφούζος, για να ξεπεράσει τις διαμαρτυρίες των οπαδών της πράσινης ΠΑΕ να πάρει την άδεια συμμετοχής στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Από το φάκελο που κατέθεσε ο Παναθηναϊκός λείπει εγγυητική επιστολή ύψους 12.000.000 ευρώ, με αποτέλεσμα η πρωτοβάθμια επιτροπή της ΕΠΟ να μη μπορεί να δώσει την άδεια συμμετοχής.

Ο Αλαφούζος δεν μπορεί να βρει τα φράγκα που χρειάζονται και προσπαθεί να αλλάξει την ατζέντα της συζήτησης. Ξέρει πολύ καλά ότι μετά από μια αποτυχημένη αγωνιστική χρονιά οι πράσινοι οπαδοί δε θ' ανεχτούν να μην παίξει η ομάδα τους στην Ευρώπη εξαιτίας του ότι δεν εξασφάλισε άδεια συμμετοχής. Ξέρει πολύ καλά, ότι θα φράνει ή αδυναμία του να βγάλει τον Παναθηναϊκό από το τέλμα, άρα και ο λόγος ύπαρξής του στο τιμόνι της πράσινης ΠΑΕ, και προσπαθεί να βρει κάποιον να του φορτώσει την ευθύνη. Η λύση που σκέφτηκε είναι να κηρύξει «ανένδοτο» στην ΕΠΟ, να ξεκινήσει προσπάθεια για «κάθαρση» του ελληνικού ποδοσφαιρου. Ξεκίνησε με δηλώσεις στο Twitter και συνέχισε με μήνυση στην ΕΠΟ και στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής Διαιτησίας και σε δέκα διαιτητές που κατά τη διάρκεια της χρονιάς αδίκησαν με τις αποφάσεις τους τον Παναθηναϊκό, προσπαθώντας να πείσει ότι η ομάδα έχει πέσει θύμα «μιας οργανωμένης προσπάθεια να πλήγει ο Παναθηναϊκός αγωνιστικά». Ο στόχος είναι πολύ απλός: θα φορτώσουμε την ευθύνη στην Ομοσπονδία και θα πουμέ ότι, λόγω της κάντρας, δε θέλουν να δουν το φάκελο και προσπαθούν να βγάλουν την οργή τους και την εμπάθειά τους στον Παναθηναϊκό.

Στις αθλητικές εφημερίδες που εκφράζουν τις απόψεις της διοίκησης της πράσινης ΠΑΕ ήδη έχουν πέσει τα σχετικά σενάρια που προσπαθούν να πείσουν τους πράσινους οπαδούς, ότι στην ΕΠΟ είναι αρνητικό με την αδειοδότηση της ομάδας. Αναφέρουν ότι στους δια-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δρόμους
στελέχη
της
Ομο-

σπονδίας έλεγον ότι δε θα πάρει η ομάδα άδεια, τη σπηλή που η αντιπροσωπεία συζητούσε με τα μέλη της επιτροπής και χωρίς να έχουν δει το φάκελο, και σχολιάζουν ότι άποντες στην Ομοσπονδία έδειξαν απροκάλυπτα ότι ο Αλαφούζος είναι ανεπιθύμητος και ότι δε θα έπρεπε να πάρει εκεί ως επικεφαλής της αντιπροσωπείας του Παναθηναϊκού. Επιπλέον, παρουσιάζουν την ΕΠΟ ενοχλημένη από την επίσκεψη του Γιάννη Αλαφούζου στον υπεύθυνο αδειοδότησης της ΟΥΕΦΑ, Αντρέα Τραβέρσο, αφού εξέλοβαν αυτή την κίνηση σαν μια έμμεση αλλά σαφή πίεση να δώσουν την άδεια, και αναφέρουν ότι στελέχη της ΕΠΟ φανερά ενοχλημένα έλεγον ότι «η ΕΠΟ ελέγχει τους φάκελους των ελληνικών ομάδων και όχι η ΟΥΕΦΑ». Προσπαθούν με άλλα λόγια να πείσουν ότι, επειδή ο Αλαφούζος έχει μπει μπροστά και δίνει τη μάχη ν' αλλάξει την κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο, η ΕΠΟ και το κατεστημένο έχουν στοχοποιήσει τον Παναθηναϊκό και προσπαθούν με κάθε τρόπο να κάνουν κακό στην ομάδα.

Ο Αλαφούζος προσπαθεί να παίξει ένα από τα τελευταία του χαρτιά για να συστειρώσει γύρω του τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας, όμως όπως δλα δείχνουν πολύ δύσκολα θα καταφέρει κάτι. Καταρχήν, γιατί με την εικόνα που έδειξε η ομάδα μέσα στο γήπεδο κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος δεν έχει πείσει κανέναν ότι αξίζει να κερδίσει στα χαρτιά αυτό που δεν κατάφερε να πάρει μέσα στους αγωνιστικούς χώρους. Δεύτερο, γιατί ο Αλαφούζος ούτε έχει πείσει ούτε πρόκειται να πείσει κανέναν με τις κινήσεις που κάνει, ότι έχει ξεκινήσει προσπάθεια για να αλλάξουν τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και να ήπουν κανόνες. Τρίτο, γιατί πλέον, εκτός από μια μικρή μερίδα φανατικών οπαδών, κανένας δεν ενδιαφέρεται για την «εξυγίανση» του ποδοσφαιρού. Η απαξίωση είναι πλήρης και οι επιπλέοντες να βελτιώθει το θέαμα και η αγω-

Κος Πάπιας
papias@yahoo.gr

ΓΤ1: Είναι γνωστό σε όλους, ότι η απόφαση του Μελισσανίδη να μπει μπροστά και να αναλάβει τις τύχες της ΑΕΚ δεν άρεσε σε πολλούς, αφού συνοδεύτηκε με την απόφαση να προχωρήσουν οι διαδικασίες πτώχευσης και η ομάδα να αγωνίζεται στη Γ' Εθνική. Η δυσαρέσκεια αυτή δεν εκδηλώθηκε επίσημα, αφού κανένας δεν μπορούσε να βρει τα φράγκα που ήθελε η ομάδα για να παραμείνει στις επαγγελματικές κατηγορίες και να κάνει μια αξιοπρεπή πορεία. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν η νέα γησεία της Original και η μεγάλη πλειοψηφία των ΑΕΚ-Τζήδων βλέπουν τη λύση Μελισσανίδη σαν τη μοναδική διέξοδο. Οι τελευταίες εξελίξεις στην υπόθεση Ψωμιάδη έδωσαν μια ευκαιρία σε κάποιους από τους αμφισβητήσαντες του νέου ισχυρού άντρα

■ ΒΕΛΟ RANTEΦ Ο κλέφτης ροδακίνων

Αυτήν την εβδομάδα επανεκδίδεται αυτή η βουλγαρική ταινία του 1964, βασισμένη σε διασκευή του μυθιστορήματος του Στάνερ «Κλέφτης στις ροδακινιές». Η ταινία ανήκει στο ευρύ φάσμα των αντιπολεμικών ταινιών. Δυστυχώς όμως, πρόκειται για άλλη μια ταινία από εκείνες που περιορίζονται στη γενικότερη κριτική στη βία του πολέμου και στη θέση του προτείνουν τον έρωτα. Οι πρωταγωνιστές είναι ένας λοχαγός, αιχμάλωτος πολέμου και η γυναίκα του συνταγματάρχη, οι οποίοι, παρά το γεγονός ότι ανήκουν σε εχθρικά στρατόπεδα, ερωτεύονται και μέσα από τον έρωτά τους καταγγέλλουν τα δεινά του πο-

λέμου. Χιλιοδωρένο μοτίβο στις αποκαλούμενες αντιπολεμικές ταινίες. Και η συγκεκριμένη είναι μια καλή εκδοχή αυτού του μοτίβου. Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να μας μεταφέρει την ατμόσφαιρα της βουλγαρικής επαρχίας σε συνθήκες πολέμου και με τις πολύ καλές ερμηνείες των πρωταγωνιστών και την εξαίρετη φωτογραφία του δημιουργού της προϋποθέσεις για ένα «λαϊκό παραμύθι». Στην πραγματικότητα, όμως, πρόκειται για μία ακόμη μάλλον αδιάφορη ταινία.

Επιπλέον, αυτό το Σαββατοκύριακο προβάλλεται για ακόμη μία φορά στην Ταινιοθήκη της εκπληκτική ταινία του Ολιβιέ Ζισουά «Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας». Το ντοκιμαντέρ που με μια ξεχωριστή φόρμα καταφέρνει να μιλήσει -και τελικά να συγκινήσει- για τη Μακρόνησο μέσα από τα ποιήματα του Ρίτσου, του Λειβαδίτη και του Λουντέμη, αλλά και τις εικόνες του τόπου, εικόνες του παρόντος και του παρελθόντος.

Τις επόμενες ημέρες στην Ταινιοθήκη προβάλλεται και η «Ταξισυειδήσιο» του Κώστα Βάκκα, με θέμα την ιστορία των ελλήνων μεταναστών κομμουνιστών εργατών στις ΗΠΑ, στις πρώτες δεκαετίες του περασμένου αιώνα.

Ακόμα, ο κινηματογράφος «Αστυ», στο πλαίσιο του «Ταινιοράματος», την Κυριακή 26/5 προβάλλει τρεις ταινίες του Ορσον Ουελς, τον «Πολύτη Κέιν», τη «Δίκη» και της «Καμπάνες του μεσονυκτίου». Την Τρίτη 28/5 την έχει αφιερώσει στον Μπουνιουέλ με προβολή των ταινιών «Εξολοθρευτής Αγγελος», «Ναζαρέν» και «Los Olvidados», ενώ την επόμενη (Τετάρτη 29/5) προβάλλονται τρεις ταινίες των αδερφών Ταβιάνι, ο «Πατέρας Αφέντης», «Η νύχτα του Σαν Λορέντζο» και «Κάτω από τον Αστερισμό του Σκορπιού». Τέσσερις πολύ οπουδαίοι σκηνοθέτες που σφράγισαν την ιστορία του κινηματογράφου, εννιά ταινίες από τις πιο αντιπροσωπευτικές τους.

Μπορεί λοιπόν αυτήν την εβδομάδα να μη βγαίνουν αρκετές και ενδιαφέρουσες καινούριες ταινίες στις αίθουσες, τουλάχιστον όμως οι θεατές έχουν επιλογές.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

«Αναβλήθηκε για Τρίτη φορά η οικοδομική άδεια για τις βίλες του Πόρτο Καρράσ» - και ο Πάχτας, ως θρασύμ, τολμάει και μιλάει, ακόμη...

Ισα, μωρή μπαχατέλα...

Και η νηνεμία συνεχίζεται (ποια μπάνια του λαού;)

Pizza fan: γεύση Θανάτου

Εργάτες Μανωλάδας: ΚΑΙ μαχαιρωμένοι Και απελαυνόμενοι

Χώρος του βιβλίου: ΔΕΝ πάνε μαζί αφεντικά κι εργάτες (όση αυτοδιαχείριση κι αν βάζει κανείς...)

Οκλα-χώμα

◆ «Εξετάζοντας κανείς αναδρομικά όλα δύο συνέβησαν από το 1917 ώς το θάνατο του Στάλιν το 1954...» έγραψε ο Αν. Βιστωνίτης στο BHMAmagazino στης 12-5-13.

◆ Μπορεί τους εργαζόμενους να τους έχει γράψει στ' αρχ... αίσια το το Ε.Κ. Χαλκιδικής (συνθήκες εργασίας, μισθοί, επιδόματα και όλα τα συναφή) αλλά έκανε μήνυση κατ' αγνώστων για επεισόδια στην Ιερισσό. (Their master's voice).

◆ Λοιπόν, σας λέω, ο κ. Βιστωνίτης φαίνεται κρυπτοσταλινικός: αφού κατόρθωσε να κάνει το Στάλιν να ζήσει ΚΑΙ μετά το θάνατό του, ε, χαλάλι του η τραλαλαλογία του άρθρου του...

◆ Καλό «χαμπέρι» απ' τη Στρούγκα.

◆ Εθνικό θέατρο: εμείς κι εμείς και η παρέα μας.

◆ Κινητοποίηση των εργαζόμενων μετρό στην «πλούσια» Σουηδία.

◆ Ο Σύριζας κι ο ΣΕΒ έχουν μεγάλο Ιυν.

◆ «Η αλήθεια και η πλάνη, όπως και όλες οι κατηγορίες της νόησης που κινούνται σε διαμετρικές αντιθέσεις, έχουν απόλυτη ισχύ μόνο μέσα σε μια εξαιρετικά περιορισμένη περιοχή, όπως το είδαμε κιόλας και όπως θα μπορούσε να καταλάβει και ο κ. Ντύρινγκ αν είχε γνωρίσει κάπως τα πρώτα στοιχεία της διαλεκτικής, που πραγματεύονται ακριβώς την ανεπάρκεια όλων των διαμετρικών αντιθέσεων. Μόλις αρχίσουμε να εφαρμόζουμε την αντίθεση αλήθειας και πλάνης έξω από τα όρια της στενής περιοχής που αναφέραμε, η αντίθεση αυτή θα γίνει σχετική και έτσι ακατάλληλη για έναν ακριβή επιστημονικό τρόπο έκφρασης. Αν όμως επιχειρήσουμε να την εφαρμόσουμε έξω από τα όρια αυτής της περιοχής, σαν να έχει απόλυτη ισχύ, καταλήγουμε σε ολοκληρωτική χρεοκοπία: και οι δύο πόλοι της αλήθειας μετατρέπονται σε καθένας στο αντίθετο του, η αλήθεια γίνεται πλάνη και η πλάνη αλήθεια...»

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ίνα επαρκεί. Το 97% χρησιμάται με σκορπί, τα περισσότερα εκ των οποίων στο κεφάλι, έρευναν νεφρό τον διαμαντόπελο και οδηγήσαν τον Νέοντούς σε μια δικούσια διαρρήγη που έφευγε δέρμα φορές με τον Αρεό Πάρο όπερα από οιδίρης οδοκοπικές απορροές. Η κιτρίνη που κατέβηρε στην πραγματίδα της εποχής κρίθηκε δέσμος ολόσωργα γράμμα και έλαζε με την αμαρτιάστη καταβούσαν τον Νέοντούς. «Έφευγε σχεδόν απορροή, έρευναν νεφρό τον διαμαντόπελο κέρας Παστιλών σε άλλο σημείο που βρήκαν την ίδια. Η κιτρίνη που αφράτησε για την πάντη της ζωή της και την πραγματίδαν πέμπτην που μαρτύρησε σε έναν θάλασσαν δέρμα και στη σφραγίδαν την παρασκευή την επόμενη

«Η σάπια κοννιάνια»
Η Παστιλών Νέοντούς, έρευναν νεφρό τον διαμαντόπελο και οδηγήσαν τον Νέοντούς σε μια δικούσια διαρρήγη που έφευγε δέρμα φορές με τον Αρεό Πάρο όπερα από οιδίρης οδοκοπικές απορροές. Η κιτρίνη που κατέβηρε στην πραγματίδα της εποχής κρίθηκε δέσμος ολόσωργα γράμμα και έλαζε με την αμαρτιάστη καταβούσαν τον Νέοντούς. «Έφευγε σχεδόν απορροή, έρευναν νεφρό τον διαμαντόπελο κέρας Παστιλών σε άλλο σημείο που βρήκαν την ίδια. Η κιτρίνη που αφράτησε για την πάντη της ζωή της και την πραγματίδαν πέμπτην που μαρτύρησε σε έναν θάλασσαν δέρμα και στη σφραγίδαν την παρασκευή την επόμενη

Δεξιά: ισχυρός. Αριστερά: εις χοίρος.

◆ Κράτος-Μπάτσοι-Νεοναζί-ΜΜΕ-Δικαστές – Η δημοκρατία σας βρωμάει φασισμό – Φασίστες δεν είναι μόνο οι γραφικοί έμμιστοι νεοναζί μπράβοι. Ο φασισμός βρίσκεται παντού. Το κράτος και τα ένστολα καθόρισαν που το φυλάνε, τα αφεντικά, οι τράπεζες και οι τολυεθνικές, οι δικαστές, το δελτίο των 8, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η φτωχεία, η εξαθλίωση και τα κελιά των φυλακών συγκροτούν τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. – Ο αντιφασιστικός αγώνας είναι ταξικός – Τσακίζουμε τον φασισμό παντού, σε γειτονιές-δρόμους-πλατείες-γήπεδα-δουλειές-σχολεία-μυαλά-σχέσεις – Αντίσταση-Αλληλεγγύη-Αυτοοργάνωση – Αντιφασίστες/στριες ανατολικής Αττικής (αφίσα)

Η αφίσα, όπως μας ενημέρωσαν, κολλήθηκε σε πολλές περιοχές της Ανατολικής και Νοτιοανατολικής Αττικής (Ραφήνα, Πικέρμι, Πολλήνη, Κορωπί, Μαρκόπουλο, Κερατέα, Λαύριο, ...), με συνεργασία αντιφασιστικών συνελεύσεων αυτών των περιοχών. Παραβλέπουμε σημεία με τα οποία διαφωνούμε (όπως η χρήση του όρου «ολοκληρωτισμός», που προέρχεται από το αστικό στρατόπεδο και παραπέμπει στη θεωρία «των δύο άκρων»), για να σταθούμε στο βασικό. Στην αναγρόρευση του αντιφασιστικού αγώνα σε ταξικό αγώνα. Στη σύνδεση του νεοναζιτικού φαινόμενου με τη μήτρα που το γεννάει, τον σύγχρονο καπιταλισμό, το κράτος του και τους ιδεολογικούς του μηχανισμούς. Ανεξάρτητα με το πόσο ευφάνταστη, ευλικτη και αποτελεσματική από προπαγανδιστική άποψη είναι η ζύμωση που γίνεται, το μείζον είναι ο ιδεολογικοπολιτικός της πυρήνας, το τράβηγμα διοχωριστικής γραμμής από τον αστικό-κοινοβουλευτικό (δήθεν) αντιφασισμό.

◆ «Κυκλοφόρησε το «Χαμπέρι», η νέα εφημερίδα για την ενημέρωση και την οριζόντια επικοινωνία στη Νέα Φιλαδέλφεια, η οποία συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου «Στρούγκα». Αναζητήστε την στην πόλη της Νέας Φιλαδέλφειας, στην καταλήψη «Στρούγκα» (Δεκελείας 116), αλλά αν δεν καταφέρετε να βρείτε την έντυπη μορφή της, διαβάστε την ηλεκτρονικά εδώ:». Αυτό το ηλεκτρονικό μήνυμα λάβαμε από τη συλλογικότητα της «Στρούγκας», ενώ στη συνέχεια βρήκαμε και το παρθενικό φύλλο του «Χαμπεριού», που ήταν μια ωραία έκπληξη. Μεγάλο σχήμα, όμορφη σελίδα μεταποτισμούς και με ύπη «γειωμένη», χωρίς τις γνωστές ογγιώσεις που μετατρέπουν σε «φανζίν» ανάλογες προσπάθειες. Σήγουρα η ύπη μπορεί να πολλαπλασιαστεί και η θεματολογία να διευρυνθεί, όμως το πρώτο αυτό δείγμα είναι αναμφισβήτητα θετικό. Καλοτάξιδο...

Ελεγχοί κατόπιν εορτής

Εσπευσμένη εντολή για πραγματοποίηση νέων ελέγχων για αλογίσιο κρέας έφυγε από τον ΕΦΕΤ πριν μερικές μέρες. Το γεγονός, όμως, δεν ανακοινώθηκε. Το λόγο θα τον καταλάβετε, όταν σας πούμε το ιστορικό.

Από τις 10 Απριλίου οι ολλανδικές αρχές είχαν ανακοινώσει ότι 50.000 τόνοι κρέατος είχαν πουληθεί από ολλανδική φίρμα, χωρίς να υπάρχει καμιά δυνατότητα ελέγχου της προέλευσής του. Κοντολογής, η ολλανδική φίρμα είχε εξαφανίσει τα ίχνη (για ευνόησης λόγους). Στην τελευταία ενημέρωση (22 Μάρτη), οι ολλανδικές αρχές ενημέρωσαν για μια σειρά χώρες στην οποία είχε πουληθεί κρέας από τη συγκεκριμένη φίρμα την τελευταία διετία. Ήταν σχεδόν όλη η Ευρώπη, αλλά και χώρες εκτός Ευρώπης. Μεταξύ των χωρών και η Ελλάδα. Αυτή η ανακοίνωση των ολλανδικών αρχών χτύπησε το καμπανάκι του ΕΦΕΤ και ο πρόδερμός του έδωσε εντολή να γίνουν ελέγχοι.

Ψύλλους στ' άχυρα ψάχνουν, βέβαια, διότι αυτό το κρέας έχει καταναλωθεί. Γιατί, όμως, δεν έκανε καμιά ανακοίνωση; Για να μη φανεί ότι εκείνο που επικρατεί είναι ένα τεράστιο μπάχαλο. Οι κυριολεκτικά δεν ξέρουμε τι μας ταΐζουν.

Βασιλης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΥΧΗΣΗ

Η οικονομική εξόρμηση παρατείνεται

**Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει**

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Την ερχόμενη βδομάδα, ο εθνικός παρελαστιάρχης και διακομματικό σύμβουλο της Εξ-νοδουλείας της Ψωροκώστανας θα κατέβει στο λιμάνι του Πειραιά, για να λαμπτήρει με την παρουσία του το εργασιακό γκέτο της Cosco. Του το ζήτησε ο Σαμαράς και ο Παπούλιας, μοιθημένος στην ξεφτήλα, δεν του χάλασε το χατίρι. Πρέπει κι αυτός, διά του πολιτειακού του ρόλου, να πλαισιώσει την καμπάνια της συγκυβέρ-

Κίνας, που ακολούθησε, εκφράστηκαν με ωμό τρόπο οι απαιτήσεις των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών –πρωτίστως της Γερμανίας– προς τους κινέζους ομογάλακτους τους για ανατίμηση του γουάν, ώστε να μη χάνουν τα ευρωπαϊκά εμπορεύματα έναντι των κινέζικων. Οσοι οι Κινέζοι δεν υποχωρούν και δεν αλλάζουν την ιστομία του νομίσματός τους με το ευρώ και το δολάριο τόσο θα υψώνονται μπροστά κες επενδύσεις σε χώρες της Εξαρτημένης ευρωπαϊκής περιφέρειας, όπως η Ελλάδα.

Διαβάζοντας κανές προσεκτικά τον ελληνικό αστικό Τύπο, μπορούσε να βρει τέτοιους υπαινιγμούς αικόμα και σε έντυπα που κατά τα άλλα στήριξαν την προπαγάνδα του Σαμαρά. «Δώστε μας λιμάνι, αεροδρόμιο και σιδηρόδρομο κι αναλαμβάνουμε την πλήρη στήριξη της ελληνικής οικονομίας». Αυτό υποτίθεται ότι εί-

Από Πεκίνο έρχεσαι Αθήνα μόνο μέσω Βερολίνου

νησης με τίτλο «Σωθήκαμε! Ερχονται οι Κινέζοι να μας αγοράσουν».

Επειδή τα δυσμίσι χρόνια είναι λίγη αικόμη και για Λωτοφάργους, θυμόμαστε όλοι πολύ καλά πως δεν είναι η πρώτη φορά που «μας αγοράζουν οι Κινέζοι». Ήταν το Σεπτέμβρη του 2010, λίγους μήνες μετά το πρώτο Μνημόνιο, που έγινε δεκτός μετά βαθιών και κλάδων στην Αθήνα ο τότε κινέζος πρωθυπουργός Γουέν Τζιαμπάο. Η επίσκεψή του έδωσε το έναυσμα για ένα εμετικό ρεσιτάλ ξενοδουλείας από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Ολα θα τα αγόραζαν οι Κινέζοι, σύμφωνα με την προπαγάνδα εκείνων των ημερών. Κρατώντας την ψυχραιμία μας, σημειώναμε τότε σε ανάλυσή μας, λίγες μέρες μετά την επίσκεψη του κινέζου πρωθυπουργού:

«Βέβαια, οι Κίνεζοι, ακόμα και αν το ήθελαν, δεν θα μπορούσαν να αγράσουν την Ελλάδα, μια χώρα-μέλος της ΕΕ και του NATO, με ισχυρούς οικονομικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς δεσμούς με το Ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο της Δύσης. Δεν έχει ακόμα αυτά τα "κιλά" έκταση της διεύδυνσης των προϊόντων τους στην ευρωπαϊκή οικονομία. Κι αυτό είναι που δημιουργεί την αμφιβολία. Ο Γουέν Τζιαμπάο επεδίωξε τον ελληνικό θρίαμβο, πριν δεχτεί την κρυάδα των Βρυξελλών. Τόσο στη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ασίας όσο και στη σύνοδο ΕΕ-

τους φραγμούς με τη μορφή δασμών και ποσοστώσεων. Αν ανοίξετε την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας των ευρωπαϊκών κοινοπόλεων θα βρείτε σωρεία αποφάσεων για την επιβολή δασμών και ποσοστώσεων σε κινέζικα εμπορεύματα.

Δεν χρειάζεται ν' αλλάξουμε ούτε μία λέξη. Τα ίδια αικριβώς ισχύουν και τώρα, όσο κι αν τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας προσπαθούν να μας πείσουν ότι τότε οι Κινέζοι δεν «μας αγόρασαν» γιατί υπήρχε αβεβαιότητα, ενώ τώρα θα «μας αγοράσουν», γιατί υπάρχει οικονομική και

πολιτική σταθερότητα, χάρη στον Σαμαρά και τους κυβερνητικούς του εταίρους. Το ζήτημα δεν είναι η οικονομική και πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα, αλλά οι σχέσεις του κινέζικου ιμπεριαλισμού με τα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρώπης και την ήγειριδα δύ-

Αυτό είναι το ζουμί. Και βέβαια, η εικόνα ενός Σαμαρά που θα κουνάει το δάχτυλο σε Γερμανούς, Γάλλους και σία, απαιτώντας (sic!) να ακρεθούν ελεύθερες οι κινεζικές επενδύσεις στην Ευρώπη, ούτε σε επιθεωρησιακό νούμερο του Δελφινάριου δεν στέκεται.

ναυμί τους, τη Γερμανία. Τα ευ-
ρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κέ-
ντρα έχουν τη δυνατότητα (με-
τά τα Μνημόνια περισσότερο
από πριν) να μπλοκάρουν
στρατηγικής σημασίας κινέζι-

BAGY KOKING

Koivó συμφέρον

Επιλέγουμε μια είδοση από το πρόσφατο παρελθόν, ν οποία πέρασε σχεδόν ασχολίαστη στην Ελλάδα. Ο κοινοβουλευτικός πγέτης των γερμανών σοσιαλδημοκρατών Χανς-Βάλτερ Σταινμάιερ, όταν κλήθηκε να σχολιάσει τις δηλώσεις Μπαρόζο για τη λιτότητα που έχει φτάσει στα όρια της, απάντησε ότι η μείωση του χρέους, οι διαρθρωτικές αλλαγές και η ανάπτυξη αποτελούν μέρη της ιδιαίς λύσης. Οσο για τον Μπαρόζο, τον άδειασε με τευτονική περιφρόνηση: «Δεν πιστεύω ότι ο Μπαρόζο πιστεύει πραγματικά πως πρέπει να δώσουμε λιγότερη έμφαση στις περικοπές, αλλά γνωρίζει, λόγω της έκρηξης της ανεργίας των νέων στην Ισπανία, στην Πορτογαλία και στην Ιταλία, ότι δεν πρέπει να αγνοούμε την ανάπτυξη».

Ο πηγέτης των γερμανών Σοσιαλδημοκρατών απάντησε όπως ακριβώς θα απαντούσαν ο Μέρκελ, ο Σόιμπλε και τα υπόλοιπα στελέχη των Χριστιανοδημοκρατών και των Φιλελεύθερων. Το Reuters, που πήρε τη συγκεκριμένη συνέντευξη του Σταϊνμάιερ, σχολίασε πως οι γερμανοί ψηφοφόροι φαίνεται ότι στηρίζουν τη σκληρή γραμμή της Μέρκελ απέναντι στις υπερχρεωμένες χώρες, γι' αυτό και οι γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες αναγκάζονται να γίνουν πιο προσεκτικοί στο θέμα «ανάπτυξη εναντίον λιτότητας». Άλλωστε, συνέχισε το πρακτορείο, αν οι Σοσιαλδημοκράτες χάσουν τις εκλογές, ο Σταϊνμάιερ ελπίζει πως θα επαναληφθεί η λύση του «μεγάλου συνασπισμού», όπως το 2005-2009, όταν ο ίδιος διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών σε κυβέρνηση της Μέρκελ.

Βλέπουμε, δηλαδή, ότι το θέμα είναι πρωτίστως οικονομικό και δευτερευόντως πολιτικό. Ή, για να ακριβολογήσουμε, το θέμα είναι η κρατική πολιτική που πρέπει ν' ακολουθήσει κάθε ιμπεριαλιστική χώρα, την οποία είναι υποχρεωμένα να ενστερνιστούν τα κόμματα εξουσίας αυτής της χώρας. Είναι η κρατική πολιτική την οποία επιβάλλει το γερμανικό μονοπωλιακό κεφάλαιο που υιοθετούν Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαλδημοκράτες στη συγκεκριμένη χώρα. Η κρίση δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις απ' αυτή την πολιτική, γι' αυτό και τα δύο κόμματα εμφανίζονται ενωμένα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, άλλωστε, ότι όλες οι αποφάσεις για τα «προγράμματα» των διάφορων χωρών ψηφίστηκαν από τη γερμανική Βουλή με την ψήφο και των Σοσιαλδημοκρατών.

Τα τονίζουμε όλ' αυτά, γιατί στη χώρα μας κυριαρχεί ακόμα η αντίληψη που θέλει την αστική πολιτική αυτοτελή, προϊόν έμπνευσης των πγετών της. Μια καθαρά ιδεαλιστική αντίληψη, η οποία εγκλωβίζει την εργατική και λαϊκή συνείδηση στη λογική της εκλογικής στήριξης των «καλύτερων», οι οποίοι με τις εμπινεύσεις τους θα ικανοποιήσουν τα λαϊκά αιτήματα. Μια αντίληψη η οποία έχει αναβιώσει στην πιο χυδαία μορφή της, χάρη στον ΣΥΡΙΖΑ και την πγετική του ομάδα, οι οποίοι αντί να μιλούν για τις επιλογές που επιβάλλουν τα συμφέροντα του κεφάλαιου, μιλούν για «νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες» και «τευτονικές εμμονές» της Μέρκελ και του Σόιμπλε. Αντιπροτείνοντας ένα καθαρά μεταφυσικό «μέτωπο του Νότου», στο οποίο θα συνασπιστούν οι «μη ιδεοληπτικοί» και «μη αγγυλωμένοι».

Μ' αυτόν τον τρόπο, η εργατική και λαϊκή συνείδηση εγκλωβίζεται στην επιφάνεια των πραγμάτων, μαθαίνει να βλέπει πρόσωπα και όχι πολιτικές, αδυνατεί να κάνει συνθέσεις διαλεκτικές με βάση τα πραγματικά δεδομένα και καταντά άθυρμα στα χέρια κάθε απατεώνα της αστικής δημοσιολογίας, ο οποίος κάνει τις συνθέσεις αυτή γι' αυτή και τις σερβίρει από τα δελτία των 8 ή από τις στάλες των αστικών μιλλάρδων.

**Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»**

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπόλεως 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μικατέσέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr e-mail: kontra@eksegersi.gr

<http://www.ersegersi.gr>, e-mail: Kontra@ersegersi.gr

Ιανουάριος-Εκδόσεις-Αγροκούπις: ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΥΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ, Ιερά Οδός 81 - Λασιθί

П.Г.